NĂM THỨ BÁO SỐ 1418

GIÁ : 0$06

Đuốc nhà nam

BÁO-QUÁN VÀ TÒA SOẠN
72 Rue Lagrandière — Dây thép nói số 6.96

Chủ-nhiệm : NGUYỄN-PHAN-LONG

Quản-lý : NGUYỄN-VĂN-SÂM

THỨ TƯ 27 FÉVRIER 1935

GIÁ BÁO

MỘT NĂM	12$00
SÁU THÁNG	7 00
BA THÁNG	3 50
MỘT THÁNG	1 20
MỖI SỐ	0 06

1467

VIỆC TĂNG THUẾ XE THỔ-MỘ VỚI HỘI «XE HƠI»

Sau khi hay tin Chánh - phủ định tăng thuế xe thổ - mộ rồi chúng tôi liền đứng ra làm đơng truyền-thanh cho anh em đánh xe thổ-mộ để kêu nài về việc ấy.

Chúng tôi vẫn biết rằng, hãng xe điện vì thấy xe thổ-mộ rẻ bớt mối lợi của mình, nên vận-động ngầm ngầm để cho không còn một chiếc xe thổ - mộ nào chạy trong hai châu thành Saigon-Cholon và quanh vùng nữa.

Hãng xe điện là hãng có thế lực ở đây, thậm chí cái độc-quyền xe Autobus mà hãng ấy còn vận động chiếm lấy cho được, huống chi xe thổ-mộ, hễ bọ muốn giết chết chắc cũng không khó gì.

Chúng tôi lấy làm lạ : sao những anh em đánh xe thổ-mộ lâu nay vẫn thường bị phạt vạ và bị người ta làm khó dễ trong sự làm ăn của anh em.

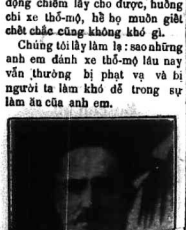

M. Pagès

Người ta nói rằng, không có gì lạ hết, đó chính là một cách gián tiếp đề trừ xe thổ mộ đo ở cái thế lực của hãng xe điện mà ra. Nói vậy không phải không đúng.

Hôm nay hãng ấy lại còn vận động ngầm ngầm cho xe thổ mộ bị tăng thuế nữa. Coi vậy đủ biết hãng xe điện cố tâm giết chết cẻ thổ mộ là thế nào.

Nhưng chúng tôi xin cho hãng ấy biết rằng tuy cái đám đánh đánh xe thổ mộ kia là đám dân nghèo, thế có sức yếu, nhưng ở bên đám dân ấy lại vẫn có một số người đề bênh vực cho họ. Một là các nhà báo quốc-âm, hai là mấy ông hội-đồng thành phố.

Sau khi những bài nói về việc tăng thuế xe thổ mộ ra rồi, các ông hội đồng thành phố lại nhóm lại và thảo từ thỉnh cầu xin bãi việc tăng thuế ấy.

Chúng tôi xin thay mặt anh em đánh xe thổ mộ tỏ lời cảm ơn mấy ông hội đồng thành phố, sau chúng tôi cũng xin khen ngợi cái việc mà các ông can thiệp vào vụ tăng thuế xe thổ mộ nầy.

Hôm nay chúng tôi xin nói đến cái thái độ của *Automobile Club* (hội các chủ xe hơi) đối với vụ nầy. Sở là tôi hôm thứ hai tuần nầy, hội ấy có nhóm đề bàn cái vẽ một vài vấn đề có quan hệ với hội. Trong mấy vấn đề ấy lại có vấn đề tăng thuế xe thổ mộ. Thật chúng tôi lấy làm lạ, mà chắc anh em đánh xe thổ mộ cũng sẽ lấy làm lạ cho cái thái độ của hội ấy.

Vấn-đề xe thổ-mộ, hội ấy định vận-động kêu nài cho được ba việc nầy : 1.— *làm sao cho thuế xe thổ-mộ nhẹ lắm là phải bằng thuế xe kéo.* 2° - *Nhứt định lập một cái địa-vực trang trong cho rộng rãi để việc lưu hành, đặng cấm xe thổ mộ chạy trong cái địa-vực ấy. Hình như cái địa-vực ấy gồm những đường Pellerin, Paul Blonchy, đại-lộ la Somme và chỗ nhà thờ nhà nước, và chính những nơi ấy xe thổ mộ không được thường lự-hợp.* — 3° — *Bỏ buộc bọn đánh xe thổ mộ phải có bao nhiêu tuổi, phải hiểu luật đường sá v. v.*

Những việc mà hội « Automobile Club » định vận động kêu nài đây, ai cũng trông thấy rõ, có thể hại nghề đánh xe thổ mộ. Chúng tôi cho đó là cái thái độ lạ lùng của hội ấy.

Chúng tôi trông mong rằng những điều ấy sau nầy Địa-phương Saigon-Cholon sẽ bác ngay để bảo hộ cái nghề làm ăn của anh em đánh xe thổ mộ là hạng lao động mà nhà cầm quyền cần phải bảo hộ và ghé mắt đến luôn luôn.

Nếu nhà cầm quyền vì hãng xe điện, vì những lời kêu nài lạ lùng của hội xe hơi kia mà làm cho anh em đánh xe giải nghệ, sung vào đội binh thất nghiệp biện dã quá đông rồi thì sẽ là một việc trái lẽ với cái chánh sách nhơn đạo.

Chúng tôi vẫn tin rằng quan thống đốc Pagès không bao giờ nghĩ đến cho cái sự hạn chế nghề làm ăn của hạng dân lao động.

HOÀNG TÂM.

NHƠN CUỘC HÀNH-TRÌNH SCHUSCHNIGG

Các báo Pháp đều phần đối cái thái độ của ông Quốc-vụ Tổng trưởng

Paris 25 Fév.— Phần đông báo thuộc phái hữu đều hết sức bất bình ông Quốc vụ Tổng trưởng trong dịp thủ tướng Schuschnigg hành trình sang Paris.

Báo *Echo de Paris* nhắc lại rằng thủ tướng Schuschnigg được thơ khuyên chớ nên dự vào cuộc lễ tại nhà thờ đề nghinh tiếp. Báo ấy nói nếu Chánh phủ đã biết ông bộ thủ tướng đi qua con đường khác xuống tại ga Neuilly, thì công phẫn làm sao bão bộ hai vị đại biểu Áo lần thứ hai là lúc dự vào cuộc lễ nghinh tiếp.

Báo *Figaro* cực lực phản đối cách hành động của chính tuyên hiệp nhứt xã hội. Báo ấy nói kẻ nào gây ra sự lội thỏi cho đến nỗi. Thủ-tướng phải buộc lòng ngừng tại một nhà rất nhỏ, kẻ ấy phải bị phạt để làm gương.

Báo *Le Jour* trách ông Quốc-vụ tổng trưởng sao có theo đăng đạo cốt (Francs Maçons) cho nên ngài mới không dám thi-hành sự gì cương-quyết đối với chiến tuyên xã hội.

Báo *La Victoire* lên án cái chỗ đỏ và cái chỗ hèn của ông Quốc-vụ tổng trưởng đã ngăn cản Thủ-tướng không cho dự vào cuộc lễ ấy.

Báo *Ami du peuple* nói có cuộc âm mưu toan ám sát Thủ-tướng và có nhiều tay nguy hiểm đến tận Paris chực giết Thủ-tướng.

Chỉ báo *Le Populaire* thì lấy làm đắc ý.

Số quốc-gia kỷ thứ nhì sẽ mở nhằm ngày 12 Mars 1935.

Trò đời...

Phải, ở đời thiếu chi là việc mâu-thuẫn

Câu nói : « Ở đời thiếu chi là việc mâu thuẫn » ai cũng phải nhìn nhận là câu nói rất đúng.

Dầu trong văn-học-giới, triết học-giới hay khoa-học-giới cũng có lắm chuyện chỉ cho chúng ta thấy những sự mâu-thuẫn ở trong.

Theo biện chứng pháp thì luật mâu-thuẫn chính là luật tiến hóa của xã-hội, cũng vô trợ.

Các nhà triết-học họ không ưa gì sự mâu-thuẫn, thế mà trong nhiều cái học thuyết của ít ông « gốc » triết-học cũng vẫn chứa một sự mâu thuẫn không sao tránh khỏi.

Các nhà khoa-học, họ tự thân tự thánh, họ cứ tưởng rằng những lý thuyết gì mà họ đã cặm cụi để ra đều là đáng dần vô cùng, không ai xô đổ được. Thế mà cái số tuổi và sự cầu tạo của trái đất vẫn có trên hai mươi ông bác-học trứ danh chủ trương mấy cái lý thuyết mâu thuẫn với nhau.

Các ông văn-sĩ tự tôn mình là hạng người có tri-thức hơn người, có lịch-lãm hơn chúng có việc đáng ra làm thầy đời đề hoán cải nhơn-tâm chấn hưng thế-đạo thế mà thuở nay có biết bao nhiêu ông văn-sĩ tự mình mâu thuẫn với mình, nghĩ ra mới ở đời có lắm chuyện đáng cười đáng tủi thế !

Xét ra từ ngày nghề làm báo được mở mang đến nay, toàn thể quốc-dân đều đem lòng ái-mộ các ông làm báo đều tôn trọng các ông như là các ông danh-y dương lo chữa bịnh cho quốc-gia chẳng lộc.

Riêng phần các nhà làm báo thì vẫn nhận rằng quyền « ngôn luận » là quyền thứ tư, cầu bắt sắc mạnh hơn muôn binh, cái ghế của ông nghị-lý nhà báo còn có giá-trị hơn cái ngai vàng của một vị đế vương nữa.

Nghe những cái khẩu hiệu ấy ai cũng tưởng đâu mấy ông viết báo là những ông thánh sống, toàn thiện toàn năng, nào đề đâu, cái ngòi bút kia nó lại trái với việc làm nọ, làm cho nhiều người phải công nhận họ là một hạng người mâu thuẫn.

Phải ! Đọ mâu-thuẫn thật mà ! Làm nay họ thường thường đăng ra bài xích cái bọn tham quan ô lại, mà kỳ trang họ cũng không rán làm lòng cho hết chết « tham ô » được.

Lên gớp tiền đất nọ, bắc sách dân lao-động, góp tiền đất nầng, cái phần sự của họ là vạch mặt chỉ trán lên gớp tiền đất để bình vực anh em lao động. Họ làm được cái phận sự ấy, ai lại không khen, ai lại không phục ? Nào hay đâu, sau khi những bài chống kích vụ gớp tiền đất đăng lên báo rồi thì họ lại lôn ngả sau đi cùng một người thân thế với chủ đất đề vận-động cho một người trong bọn họ bao thâu việc góp tiền đất. Cái đó, có phải họ có lòng tham-ô đâu, mà vì họ muốn bình vực anh em lao-động ! than ôi ! Anh em lao-động lại vẫn tin họ như vậy.

Ở hai nọ, có bọn chả góp tiền chỗ bốc lột bọn hàng, họ cho người đến nơi đề mở cuộc điều tra, thấy họ đến điều tra, có đôi người buôn bán ở chợ đến đem hết những sự thiệt thòi của mình tỏ với họ, họ thấy sao mấy người ấy chỉ nói chuyện bằng miệng lát và bọn bạn hàng ở chợ ấy sao « lại lẻo », họ bèn đi tìm bọn chả và góp tiền chỗ rồi họ đi sẽ êm ra luôn.

Đó ! Cách họ bình vực đám dân nghèo, đám dân yếu là vậy đó.

Nhưng mỗi khi họ có cơ hội, mà lên mặt thì họ tôn ra biết bao nhiêu chí giọng đạo đức, người biết chuyện, người trong cuộc thấp vậy không sao khỏi ngán ngẩm !

Nhà làm báo cần gì phải bợ đỡ ai, thế mà họ đâm xuất ra bọc chực đề mỗi lúc đất một ít quan lớn kia, họ đâm xuất ra bọc ngân đề sắm chiếc xe hơi mới đăng cho ông lớn nọ mượn đi thăm xuôn cao-su. Trên họ bưng bợ nhà có quyền, dưới họ nịnh hót dân chúng, ngoài ra họ không cần biết cái mạc đích gì khác nữa. Bưng bợ nhà có quyền đề che chở cho họ, nịnh hót dân chúng đề bán báo cho chạy, thật họ có biết « ưu lợi » và « lân cái » gì đâu, đó chỉ là cái chánh sách riêng của họ, không hiểu nó có mâu thuẫn không ?

ĐẰNG-GIANG

Quanh việc Mỹ bỏ chánh-quyền trị-ngoại ở Tàu

Hôm rồi có tin nói rằng Huê-kỳ sắp bỏ trị ngoại chánh quyền ở nội địa của Trung-hoa.

Tiếp được tin nầy, ông Tang-Vou Zên, phó Tổng trưởng ngoại giao Trung-hoa có tuyên bố rằng ông không hiểu Huê-kỳ bỏ cái cái quyền ấy của mình là có ý gì.

Nếu không có ý gì bí ẩn thì Huê-kỳ lại đại gì bỏ cái quyền ấy đi?

Miền tây nước Pháp bị bão to

Paris, 25 Fév.— Một trận bão to thổi luôn mấy ngày làm cho miền tây Âu-châu và quanh vùng Địa-trung-hải bị tai phá không biết bao nhiêu mà kể.

Giữa lúc ấy, có nhiều chiếc tàu không vô tới bến được nên đánh điện đi cầu cứu khắp nơi.

Ở quận Bordelais, nhà cửa đều bư sập, cây cối lâu đời cũng bị trốc gốc.

Ở mấy tỉnh Limousin, Bourgogne, Dauphiné, Savoie, sự thiệt hại không biết bao nhiêu mà kể : đường xe lửa bị hư, dây thép đều đứt.

Sông Seine và sông Marne đưng nước lên cao lâm cho ai cũng lo sợ.

Một chiếc máy bay bay đường Paris-Cologne nhờ gió thổi quá mạnh mà bay được 320 cây số một giờ, nghĩa là giựt giải quán quân.

Vấn đề chiến khu miền Hoa-bắc sẽ giải-quyết

Thượng hải 22-2-35. — Từa nay viên quản lý Uỷ viên Mật vân chiến khu tại miền Hoa bắc là Ưng du Khánh (Ying-Yu-Keng) đi quan sát xứ Mật vân, rồi tuyên bố rằng : Hội chiến khu thành lý Ủy viên sẽ giải quyết hết thảy các vấn đề chiến khu. Ưng lại nói tiếp : Lỗi hà tuần thăng nầy viên võ quân tùy viên của Nhựt là Cao Kiều sẽ lia bỏ Bắc bình tới Trường xuân, để dự vào cuộc quân sự hội nghị của nước Nhựt mở ra để thảo luận về vấn đề giao [illegible] Mà lần cốc về Tàu.

Máy bay rớt cháy ở biên-giới Hồ-Nam

Thượng-Hải 23 Fev.—Hồi quả trưa bữa qua, chiếc máy bay số 3 của công ty Âu-Á Hàng - không bay tại biên cảnh Hồ-nam Quảng đông, nhơn giữa đường gặp trận sa-mù, lỡ đờ rớt xuống, làm cho phải cháy rui. Người cầm máy là Tất-Lạc và hai người thâu phát vô tuyến điện bị thương tra ra Tất Lạc là người Đức. May đâu chiếc máy bay lúc ấy chưa có chở người hành khách nào.

Chiếc máy bay ấy rớt xuống đặng vài giờ sau mới do nhà chuyên trách sở tại đến tìm.

CHÁNH-SÁCH THỰC-DÂN

của Nhựt-bổn ở Thái-bình-Dương

Người ta thường bàn luận đến cái ủy quyền của mình ở Phi châu, hoặc Á châu. Có điều người ta quên nói đến cái ủy quyền ở Thái bình dương đi. Chính đó mới là quan hệ hơn hết.

Hay là tại hội Quốc hiến ở cách xa muôn trùng Thái bình Dương. Thái bình Dương chỉ là một mối lo của Huê kỳ, chớ không phải của Âu châu, mà hội Quốc liên không quan tâm chuỷ đến chăng ?

Có lẽ phải vậy. Ta nên biết rằng Nhựt bổn lãnh ủy quyền cai trị tất cả mấy thuộc địa cũ của nước Đức ở Mariannes, Carolines Marshall là ba quần đảo trong yêu và 1.400 cái đảo lớn nhỏ rải rác trên mặt Thái bình dương.

Những cù lao nhỏ ấy phần nhiều có nửa lửa, có khi rất giầu và san hô và choán một cái diện tích 2.149 thước vuông.

Hải đảo Panape là lớn hơn hết diện tích được 370 thước vuông.

Dân số ở trên mấy hải đảo ấy 80.000 người trong số ấy, người Nhựt chiếm hết 30.000 người.

Dân bổn xứ các thuộc địa cũ của Đức là dân tộc tối cổ. Đó cũng là một nơi để cho những nhà khảo cổ đến đó kiếm tài liệu.

Nhưng từ ngày có Nhựt sang đó lập nghiệp, đức ấy lần lần tiêu vân mình. Đàn bà bỏ cái cùng bằng rơm và mặc áo dài rộng rãi như đàn bà Nhựt. Đàn ông bỏ lối vẽ mặt rất rực theo thói quen và bây giờ lại biết cạo râu cho mặt mày trở nên sáng suốt.

Hội Quốc-liên đã giao cái ủy-quyền cho Nhựt bổn cai trị các hải đảo ấy, chỗ nên người Nhựt liết tông to khắt bao dân dân cổ ấy. Khai hóa dân dân ấy, không gì hay bằng đem cái bổn tánh Nhựt ma in sâu vào trí của bọn thanh niên bổn xứ.

Cho nên, công việc khai hóa đầu tiên của Nhựt là mở mang trường học để truyền bá cai tư tưởng thực nghiệp cho bọn thanh niên.

Hai chục năm cai trị các hải-đảo ấy, nhờ chương trình giáo-dục ở học đường, ngôn ngữ của Nhựt bây giờ được thông dụng khắp nơi, nhứt là ở các đô thành lớn. Bọn thanh niên học sanh lại rất hâm mộ ngôn ngữ Nhựt. Còn các ông già bà cả thì còn giữ tục xưa, ngôn ngữ bất đồng.

Người Nhựt lo lập trường, cất nhà thương, là hai điều trong yếu hơn hết trong việc cai trị dân bổn xứ. Tính ra ở các hải đảo ấy có 24 cái trường, người ra lại có 15 cái trường riêng cho con nít Nhựt học.

Còn việc y tế, hồi năm 1914, Chánh phủ Nhựt giao cho các quan lương y thuộc bộ hải quân coi sóc. Sau lại có bổ quan lương y chơn tài thiệt học sang đó giúp việc. Hiện nay có 7 cái nhà thương ở các hải đảo ấy.

Có nhiều hãng lý tài sang đó lập nghiệp và rất chú trọng về việc mở mang nền kinh tế ở các hải đảo. Hãng lý tài lớn hơn hết là hãng *South Sea Developpement Company* vốn được 7 triệu đồng Yen, lập hồi năm 1922, ngoài cho hãng lý tài ấy, là lại nên biết qua các hãng khác nữa, như hãng trồng mía, mỗi năm xuất cảng được 700.000 bao đường. Hãng vớt hột trai, sở nuôi súc vật, sở khoáng mỏ Phosphate.

Người Nhựt muốn khoe khoan chánh sách thực dân của mình nên cố gắng làm cho các hải đảo ấy một ngày một thêm phồn phú.

TRƯƠNG-LẬP-TAO (Huế).

TẠI HỘI-ĐỒNG ĐỀ-HÌNH HANOI

Một đảng-viên cách-mạng bị 2 năm tù treo

Mới đây, hội đồng đề hình ở Hanội có họp phiên nhóm xử một đảng viên của Việt-Nam quốc-dân-đảng là Phùng-văn-Đồng 21 tuổi.

Nguyên trước kia Đồng có chơn trong V. N. Q. D. Đ., sau công việc vỡ lở, các bạn đồng chí đều bị bắt. Đồng bị truy nã nên vào chùa Sài-Sơn trú ngụ.

Kế sau, Đồng cũng bị bắt luôn.

Viên có một-thám ở M. Fleutôt làm chứng vụ nầy, có ý bảo chứng Đồng nên khai rằng Đồng là người mềm mỏng, và biết hối hận trong kinh bị bắt.

Đồng lúc mới bị bắt, khai nốt công việc của mình và đúng theo như lời của các đồng chí đã bị bắt. Đồng không có chối cãi điều gì hết, nên nhờ đó mà viên ông Fleutôt có vẻ yêu Đồng.

Viên ông Fleutôt quả quyết với tòa rằng Đồng biết hối hận.

Kết cuộc, tòa xét lại, bèn hủy bỏ lời buộc Đồng vào tội làm lệnh tự cách-mạng mà chỉ buộc về tội phá rối cuộc trị an thôi.

Tòa kêu án Đồng chỉ có hai năm tù treo.

Mới bắt được 5 tên cướp

đã từng « làm ăn » ở miệt Giadinh và Cholon

Từ hồi lâu nay, các ghe thuyền đi lên con sông Saigon thường bị ăn cướp đón đánh, và có nhiều nhà ở theo mé sông cũng bị đánh giựt lung tung. Đã mấy năm rồi, số mất thám ra công tâm nhọc bọn cướp ấy, nhưng mới đây có mấy tên cướp đã lọt vào lưới pháp luật là Trần-văn-Ngự, Trần-văn-Ngựt dit Xẻ, Phạm-văn-Lung, Ngô-văn-Meo dit Sáu Meo và Phạm-văn-Bảy.

Người ta thường biết toán cướp nầy nói tiếng hành hung ở miệt Giadinh theo mé sông Saigon. Bọn chúng cũ thấy là 7 đứa, tư nào đến nay đánh cướp không biết mấy vụ rồi.

Hôm nay chúng bị bắt khai rằng mình đánh cướp không biết bao nhiêu đám, ít lắm là từ 40 đám sắp lên.

Hiện giờ sở mật thám đang tìm tòi mạnh mối bắt thêm những vụ cướp của bọn chúng đã gây ra từ 4 năm nay để tra khảo cho chúng phải thú thiệt.

Ngày 30 Décembre 1931, 7 tên cướp nầy đến đánh nhà của tên Huỳnh-văn-Lung ở làng Ich-phú (Giadinh). Bọn chúng giả đó là người đi cầu đến nhà Lung xin nước uống, rồi thừa cơ trói tài-gia và cầy tủ đập rương lấy hết 5 chiếc vàng.

Hồi tháng ba Annam, năm 1932, cũng 7 tên cướp nầy đi chung với nhau cầm gậy, dao, mất đến đánh nhà tên Nguyễn-văn Được cướp lấy hết đồ đạc. Về vụ nầy, có một người đàn bà trong nhà Được khai rằng có một tên cướp cầm một khẩu súng lục chĩa ngay vào mặt mình.

Kế sau, qua tháng Novembre 1932, bấy tên cướp nầy lại đánh nhà Lê-thị-Thêm ở làng Ich-phú hồi nửa đêm.

Chuyến nầy chúng khuân được 5 chiếc vàng cùng quần áo đáng giá một trăm đồng.

Trong năm 1933, bọn cướp nầy vẫn phá khuấy lung tung.

Đến năm 1934, hồi tháng Novembre, thì 7 tên cướp nầy lại bỏ nghề ăn cướp bộ mà nhảy qua nghề cướp giựt dưới sông. Chúng thả theo sông Saigon, lên tới miệt làng Thạnh-Mỹ-An đánh giựt một chiếc ghe chở khoai-lang của Trương-văn-Sum. Vụ nầy, tài gia bị chúng đánh nhiều cây gậy trên đầu nên phải bình nặng và nằm nhà thương.

Kế it lâu mới đây, hồi ngày 17 Decembre năm ngoái, cũng 7 tên cướp nầy đến làng Bình-thạnh (Cholon) đánh nhà một người đàn bà lấy được 52$ giấy, quần áo đáng giá 50$, và nhiều giấy băng-khoán cùng với giấy cầm đồ. Trong vụ nầy có một người trong nhà bị chúng đánh nhằm mắt là Lê-văn-Lương.

Còn hai tên đồng loã của toán cướp nầy chưa bắt được là Ba và Gọp.

Paris.— Theo tin các báo Paris, hiện nay người ta đương sốt sắng lo liên kết cựu chiến-sĩ Đức và hội Quốc tế liên minh cựu chiến-sĩ (Fédération Internationale des Anciens Combattants).

Hội cuộc hội hiệp sẽ nhóm tại Paris để bàn tính việc cho người Đức vô hội ấy.

BỌN TẠO THẠCH KHÉO GIÀ NGỘ VƠI CỬ - TRI !

Bọn Tạo, Thạch và đôi cậu tiểu tốt nữa ra tranh cử Hội-đồng quản hạt. Nhẩy lên sân-khấu múa men không được, bọn chúng lại rải giấy để lừa dối cử-tri.

Trong tờ tuyên ngôn của bọn chúng mới rải gần đây, ngoài những cái khẩu hiệu nịnh hót lao-động và nông-dân để gạt gẫm quốc dân, bọn chúng lại đem những chuyện « gởi mặt trăng » ra nói.

Ai còn không nhớ, hồi tranh-cử hội-đồng thành-phố bọn Tạo Thạch đem những chuyện « gở mặt trăng » ra lừa dối quốc-dân, nào bọn chúng hứa hễ đắc-cử hội-đồng thành-phố thì xin cất nhà cho lao-động ở, và vào trong Hội-đồng chỉ nói tiếng Annam mà thôi v. v... thế mà sau khi đắc-cử rồi, bọn chúng liền nghẹn họng, không hề nhắc đến những lời hứa ấy, chỉ vào trong Hội-đồng thành-phố làm trò « giễu » không được mấy lâu là xong chuyện

Nay bọn chúng ra tranh cử hội-đồng quản-hạt cũng giở cái «sách» cũ ra nữa, chớ rốt cuộc bọn ấy làm được cái trò trống gì. Cái mục-đích của bọn chúng là phá hoại xã-hội, gây nên cuộc xung đột về giai-cấp có thể tai hại lớn cho xứ ta.

Lâu nay bọn chúng ra mặt nghịch với các hạng thượng-lưu, trung-lưu và hữu sản Annam ta, nay bọn chúng lại giở thói giả-dối muốn gạt gẫm những hạng đồng-bào ấy để cho bọn chúng kiếm cái ghế ở ban Hội-đồng quản hạt.

Nhưng quyết rằng, các hạng đồng-bào ấy phản đông là anh em cử-tri không bao giờ để cho bọn chúng lần tròn đâu.

Anh em cử-tri không phải để giã ngớ đâu, mà bọn Tạo-Thạch bòng muốn giả ngộ anh em cử-tri.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Quán Văn Đường (microfilm Thư Viện Đại học Cornell). Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng.

NÊN ĐI CHOLON

Restaurant THAI-HÔ Rue des Marins n° 206 là một tiệm Cơm đồ ăn ngon Annam Trà nóng sẵn, giá bạc đều rẻ hơn các nơi, có Bay tiếp khách từ tế vui vẻ lắm.

Ban ngày từ 10 giờ tới 2 giờ chiều, có đồ bà Xôm ca hát và có bán nước và đồ ăn điểm tâm; ban đêm đều có nấu nướng đồ gạo vị bắt luận nhiều ít đều lên ăn đặng hết. Biểu hiệu chẳng nệ bao công, có người mặt người thợ nấu ăn đanh nổng bên Tây qua nấu đồ thiết ngon. Biểu hiệu có bán luôn rượu có quốc máy nghiệt và lắm, trên lầu lên xuống đều có thang máy đưa lên xuống rất tiện. Vậy mời quí ông, quí bà nên chiếu cố giùm, bổ qua rất vững.

Restaurant Chinois THÁI-HÔ
206, Rue des Marins, Cholon — Tél. N° 127.

DOCTEUR TRẦN-VĂN-ĐỐC
CHUYÊN TRỊ BỊNH CON NÍT
66 rue AVIATEUR GARROS và 21 rue TABERT
Giây thép nói: 618

DẦU CỦ-LÀ NAM-VIỆT
Rất mạnh hơn dầu xanh, dầu gió, dầu Cajeput, dầu hoàn ngọc-linh, dầu Wintergreen.

Muốn chụp hình cho chắc ý khỏi hư, thì đây có máy hiệu LUMIBOX

nầy chụp bằng films 6x9 kiểu đôi nhằm cách 2 thước, 5 thước và bao xa cũng đều rõ ràng.

Toàn bằng loại kim chinoteur để chụp chậm và mau 2 hình đi nhằm, 5 đến 6 cây đồng, 1 đồng cụi giá bán.

Của hãng LUMIÈRE chế tạo dùng với Pellicule Ultra Rapide

LUMICHROME
LUMIÈRE
Films Lumière

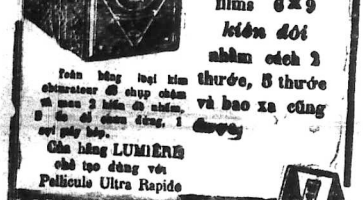

20 điếu thuốc

Cigarettes COFAT

Quí vị nào hút thuốc « COFAT » chẳng nên quên rằng hãng BOY-LANDRY đổi mười bao không thuốc « COFAT » một gói nguyên hai chục điếu « COFAT ». *Hãy là đem những chế sau đây:*

Ở CHOLON : Tiệm TRỊNH-LE-SINH — 350, rue des Marins
Ở SAIGON : Tiệm THIỆU-THANH — 6, Amiral Courbet (Chomoi)

Thuốc nầy được Hội chợ Phiên Hanoi năm 1936 ưng thưởng huy chương vàng.

Saigon

Xin cha sở họ Xóm-chiếu chú ý

Tên Thạnh có một đứa con gái tên là Ủi có chồng cùng tên Trinh được 2 tháng, mà Thạnh không hay.

Đến khi đẻ bà ra, Thạnh liền đi thưa bót khai rằng Trinh dụ dỗ em gái mình mới có 18 tuổi.

Viên cò ở bót Khánh Hội, liền cho đòi Trinh đến lên làm giấy kết, nhưng vì xét Trinh không có tội gì nên viên cò tha đi.

Thạnh thấy vậy tức mình, liền đến nhà Trinh mà chửi và, Trinh xách dao ra chém Thạnh hai lát khá sâu. Ngay khi ấy, vợ và em Thạnh liền xách khí giới ra tiếp chồng và anh mình.

Trinh thấy vậy, hoảng kinh bỏ chạy về nhà, mà vợ của Thạnh vẫn còn đứng trước nhà chửi Trinh om sòm.

Nghe đâu Thạnh vẫn còn hầm hầm giận quyết chờ ngày trả thù tên Trinh.

Người viết bài nầy mong cha sở họ Xóm-chiếu hãy chú ý đến việc rối rắm trong đất của họ đạo nầy. Nếu để có chuyện lôi thôi như thế thì bổn đạo ở không yên.

Người bổn đạo ở họ Xóm-chiếu

Ai xi được ?

Tối có đàn rơi cái xếp đa trong ấy có đựng một số tiền và giấy thuế thân, giấy cản cước cùng những giấy tờ quan hệ khác, vậy vị nào có được sin làm ơn đem lại *Bazar Mode* ở đường d'Espagne Saigon, trả giùm tôi rất cảm ơn, còn số tiền kia thì thôi, vì không mong tìm lại.

Đoàn-bá-Kỳ

Cholon

Xin quan trên và sở vệ sanh ghé mắt

Phần đông các tiệm nước (café) và tiệm cơm của khách trú và Annam ở Saigon-Cholon rất dơ vì lót bằng gạch tàu. Cả ngày khách vô ra khạc nhổ và đổ nước, đồ ăn đã thừ. Gạch ấy bắt nước nên ướt luôn luôn. Ruồi bu đầy và có mùi hôi thối.

Thật là một nơi chất chứa để thứ vi trùng.

Vì chẳng có phương chi cấm sự khạc nhổ thì ước ao, sao quan trên và sở vệ sanh buộc các tiệm ấy phải lót bằng gạch xi - măn thì ắt khỏi nhiều bịnh truyền nhiễm.

Một bịnh ho ở nhà thương.

Luc-Tinh

GIADINH

Một tử điền nên nói

Ở Govap nhiều nơi không chăm cuộc tử ma sở lấy thùng tiêu buộc ngoài [illegible] cái đầu đang tiêu của họ.

Như mới đây ở xóm nhà thầy bương quản S... cách con đường Quốn-hạt có 100 thước mà sở lấy thùng tiêu cũng cứ kêu buộc hoài.

Cũng ở Govap mấy năm nay bọn ăn sương ăn cắp làng nhậy xóm nọ không biết bao nhiêu đi sanh nhai về cuộc mãi dâm, như vậy rất hại biết chừng nào. Ngày chỉ tối có thể làng trên xóm dưới, làm cho người lương thiện bất bình với chúng nó, còn rủ quên một đám người lẫn loạn phòng tùng chả lo công việc làm ăn gì hết.

Tại Govap đôn nầy cờ bạc cũng còn tụ năm tụ ba chơi mãi.

Mấy điều nầy nhà chuyên trách nên ghé mắt một chút.

N. T. G.

BENTRE

Anh Tốt bị người ta lường gạt, tức giận đi tự tử

Anh Nguyễn-văn-Tốt ở làng Tú điền (Bentre) hôm rồi uống thuốc độc mà tự tử, nhưng may nhờ chỗ đến nhà thương kịp nên quan thầy cứu khỏi chết.

Cứ theo cuộc điều tra chắc chắn của chúng tôi thì anh Tốt tự tử đây là vì bị người ta lường gạt anh hơn vài trăm bạc nên anh tức mình mới đi tìm cái chết như vậy.

Thường hại một nỗi, vợ anh Tốt đã còn non ngày tháng, sau khi hay rõ chồng uống thuốc độc chị buồn, quá và cũng tức giận cái kẻ khốn nạn lường gạt chồng của mình nên chị bị máu sân hậu lên chóa, nếu không nhờ người cấp cứu thì cũng đã về làm qui cho Diêm vương rồi.

Hồi hôn, suýt nữa 2 vợ chồng của anh Tốt đã chết chung một ngày.

Quốc Tâm

Rạchgia

Giúp dân nghèo thì không thấy, chớ hùng hiệp đàn nghèo thì vẫn thấy hoài

Bữa 20-2-35 quân nhi ở Vĩnh-hoà giải tên Nguyễn-văn-Hoà 36 tuổi quê quán ở Bentre, và ở ăn trộm. Chúng tôi thấy nói giải ăn trộm mà không có tang vật, nên chúng tôi phăng tới cho rõ sự thật.

Tên Hoà là đàn lâm mướn kiếm ở điền sâu Sanh, khi ở điền thầy chín B. thấy nếy trước kin sẽ giúp việc lại hoà bỏ Rachgia thì phải, mà ngày nay là điền-chủ có thế lực. Hoà tính nên làm bộ ruộng với tên ba Hoài, ba Hoài là tá điền ruột của thầy chín, Hoà lánh có hai gia tài bán đi coi hát hẹn ngày 19 - 2 thì lấm. Coi bát xương cho đã rồi ngủ, bữa chiều 19-2 Hoà có kiếm Hoài nói chuyện đến qua ngày 20-2 sẽ khởi công làm Hoài làm thinh. Hoà thả đi chơi thì lại Hoài đi kiếm Hoà đánh cho mấy thoi nói Hoà giựt tiền. Hoà cũng là ông trưởng ở ngon « nhà ngang » chớ phải chơi sao ?

Bắt Hoà giao cho làng Hoài điều đình lành về đặng sáng cho Hoà làm bớ.

Hoài nói thầy chín rằng phó hương quản ở nhà ngang đôi tiền oanh giết và đâu đân về vụ tên Hoà nên buộc lòng Hoài phải đem Hoà về. Thầy chín đem Hoà giao lại cho làng mà lên nhà về tội ăn trộm. Khổ cho Hoà trong mình không có lá bùa hộ thân. Hương quản làng Vĩnh-hoà cho giải, tuốc lên quận Gocquo.

Chúng tôi vững lòng, vì với quan quận Gocquo thì không bao giờ ngài thiện vì ai hết, mà rồi vụ tên Hoà nên có lẽ ngài đư hiểu với cái thế lực bao giờ cũng đè nhận kẻ yếu.

Dầu thế gì đi nữa, rồi Hoà cũng đặng ơn quan quận xử đoán một các công bình vậy.

Cờ bạc không kể gì đến Pháp luật

Đã biết rằng, sau khi lúa thóc xong rồi, thì dân làm ruộng thế gì cũng mua vui trên các cuộc đổ đen. Hiện thời chỗ nào lại không có cờ bạc, nhưng mà mấy chỗ cờ bạc có người quyền thế « bao thầu » thì con lăng đổ bác lộng lẫy quá.

Như ở làng Đông hoà (rạch thớ chin) về miệt dưới biển thì có anh xã H. bao thầu. Anh xã X. là tay đánh con ro danh.

Ở ngon « Nhà Ngang », làng Vĩnh Hoà, thì anh bộ T. anh nầy con của một vị hương chức có quyền thế nữa, anh nầy cũng bao thầu bọn đổ đen. Cho bên bọn cờ bạc nầy làm như có thế vậy không kiêng nể gì ai hết, đến nhà cầm quyền pháp luật cũng nó cũng không đếm xỉa gì. Cũng như ở ngon « Thầy Quơn » thì có Hương quản làng V.H. bao thầu cho chín T. vậy.

Có những người có quyền thế đứng ra đỡ đầu, hoặc chủ trương thì bọn cờ bạc lại còn sợ gì đến ai.

Chúng tôi không phải ghét bỏ gì với mấy anh em cờ bạc, chỉ có những người có quyền thế mà bọ ngương với cái quyền thế ấy đặng thâu mối lợi cho to, thì chúng tôi bao giờ cũng nghịch hẳn.

Tưởng có quyền thế để độ cho con dân nghèo nhờ chớ cốn cái thứ có quyền thế mà còn vơ vét tới cái ăn của bọn dân nghèo, thì than ôi ! cái con người ấy ai cầu mà chi. Chúng tôi biết quan quận Gocquo là vị quan thanh liêm chánh trực, ngài không biết những việc khuất lấp xa xuôi, nếu biết nào ngài rõ đặng thì đầu cho ông gì ngài cũng thộp chế ngài không vị quyền thế mà bao dung đâu.

Backy

Một con heo từng cắm chết thay vàng

Yên bay mới lấy, có một người Mán tên là Bàn Thanh ở tổng Yên-rũ đất Đôn giáo huyện Trấn yên, mang súng đi săn ở rừng Khe Rộng.

Đến rừng, Thanh gặp một con heo rừng quá to đi đến, và bèn nhắm ngay vào con thú hắn một phát. Con heo bị thương phát [illegible] Thanh rượt theo nhưng [illegible] trốn mất.

Qua sáng hôm sau, Thanh cùng một người bạn nữa là Bàn Thị Sang đi tìm con heo rừng bị thương hôm qua.

Giữa lúc đi tìm, đi ngang qua một cái bụi cây, bỗng một con heo rừng ở trong nhảy ra cắn vợ Thanh. Thanh biết ngay là con thú bị đạn hôm qua, nhưng vì tùng quá, bóp cò súng không kịp nên phải bị con heo rừng cắn. Ngay lúc ấy Sang chạy đến thấy cảnh nguy, liền lấy súng nhắm bắn một phát, nhưng lại trệt đi và tiền bắn tiếp nữa trúng con heo rừng bị chết ngay.

Khi chạy đến xem thì Thanh đã bị con heo cắn chết rồi.

Tai nạn xe hơi

Haiphong — Chiều ngày 18-2 1935, bồi 5 giờ, một chiếc xe hơi cam - nhông số 1. 44 chở bột ở sau Kho chạy lên đến phố Clémenceau bỗng nhiên chiếc xe remorque ở phía sau bị tuột giây xích.

Ngay lúc ấy có một người đang đi xe đạp ở phía bên tay mặt là M. Nguyễn-văn-Đông giúp việc cho khách san Teston thấy thì chạy sai vào lề, nhưng chiếc remorque bị sức mốc nên cứ đâm lui rượt theo M. Đông đi và tế nhào.

Bột vàng từ tung, chiếc remorque không bành xe lên, gốc cây bị đi trốc vỏ vãng tung ra, xe đạp bị gãy tan, còn Nguyễn-văn-Đông bị bai đâu gì-đông xe đạp chôi vào ngực, đầu và vào gốc cây.

Đông bất tỉnh máu ra lay lắng ở ngực và đầu. Người ta lập tức chở và vào nhà thương, bịnh tình xem nguy ngập lắm.

Tin buồn

Anh em chúng tôi đau đớn, được tin bà Lý-thị-Lành, thân sanh của M. Nguyễn-văn-Mười, đã từ trần ngày 25 Février nầy !

Bà hưởng thọ 69 năm. Lễ tông chung đình vào trưa ngày 28-Fév-35 (25 Annam) tại làng Hạnh thông-Xã, Govap. Chúng tôi có xin lời chia buồn với M. Nguyễn-văn-Mười và cầu chúc vong linh cụ bà sớm tiêu diêu về cực lạc.

Anh em ăn-công nhà in
— Thanh-Mậu —
Đông huy lụy.

Cần dùng

Một người giúp việc bào chế thuốc tây (préparateur en pharmacie) hoặc một người tập giúp việc bào chế (apprenti préparateur) phải có giấy tờ. Viết thơ cho Pharmacie NGUYỄN-KHOA-ĐẠI Rachgia.

Raquettes bán sụt giá mua mau kẻo hết

Star	6.00
Oméga	5.50
Thonet Birdie	6.00
Critérium	7.00
Hégy R	7.00
Vieres M. X. D.	8.00
Vieres All England	8.50
Tonnel Davis bup	9.00
Tonnel Spécial	10.00
Ala Tunmar	11.00
Invincible	12.00
Hegy venre Suzanne lengien	12.00
Jarsonvrel buvetée	13.50
Hegy coeur gris	13.50
Hegy coeur bleu	13.50
Hegy Coupe Pasquier	13.50
Hegy coeur rové	15.00
Spalding tof flute	17.00
Spalding blue Streck	17.00

Nhà buôn
NGUYỄN VĂN TRÂN
94, 96, Bd. Bonnard Saigon
là nhà buôn chuyên môn bán đồ thể thao có danh tiếng thuở nay.

Xin mau kẻo hết

HÃY CÓ
CATALOGUE MỚI
về các kiểu giầy FANTAISIE của quý ông, và các kiểu giầy KIM-THỜI của quí bà, quí cô.
Nên biên ngay thư về lấy.

Muốn trữ 15 % Lẻ trữ 8 % Đều ngừa toàn bộ đa tây hạng nhứt chỉ có 16 $ 00.

PHONG - TAI
48
RUE DES PIPES HANOI

Thông thạo cần nhà thuốc

Quảng-Đô Đường Tandinh

Kính đáp.

Tôi xin thành thật mà khen ngợi nhà thuốc Thất-nhựt-dược của ông hết hạng, vì bắt mấy đứa con của tôi nóng, hễ có bạn thì tôi đều cho chúng nó uống thuốc Thất-nhựt-dược của ông trong giây phút hết nóng chạy chơi như thường, thấy hay quá.

Vậy tôi làm ơn bán cho tôi một hộp thất-nhựt-dược nữa. Tôi nghe nói nhà thuốc ông có một thứ Sâm-Nhung bổ-dưỡng trị di-tình hay lắm phải vậy xin ông bán luôn cho tôi một hộp và trao cho người nầy cầm về cho tôi và trả tiền cho ông.

Nay kính
Trần-văn-Chế
Mécanicien Phú nhuận

Đồng đường có thứ Sâm-Nhung bổ dưỡng trị di-tình hay lắm, uống sẽ ăn ngon ngủ đặng bịnh di-tình nông mới viên thấy bớt liền. Ấy vậy, xin chư tôn dùng một lần sẽ khen lắm.

Quảng-Tế-Đường
341 Rue P. Blanchy
Tân định Saigon

Bổ con nít

Là thuốc để trị các chứng bịnh của trẻ em còn trong tháng cho tới 5-6 tuổi, đêm ngủ giựt mình nóng đổ mồ hôi hay khóc ho ho sửa, ăn không tiêu, đau bụng sên, bị cảm tích, nước [illegible] tới bước.

Các bà mẹ [illegible] trẻ em nhớ mua thuốc BỔ CON NÍT hiệu ĐỨC - TRONG cho uống sẽ dứt, thuốc rất hay. Một gói 0$10.

Nhà thuốc 363, đường Cây-Mai (gần Đền Cây-Mai) Cholon.

Đã bán Nguyễn-thị-Kính và khắp các nơi.

ECOLE «GUILLERAULT»

35, rue des Frères Guillerault Saigon

Trường mới chỉ lại, kiểu kiến-thời, rất mát mẻ — Trường nầy sẽ vững bền luôn, là vì của M. Antoine Lê-cang-Đẩm mua tạo lập lên. — Trường riêng cho các con Tây-lai và Annam dân Tây. — Lề luật buộc dùng tiếng Langsa rất nghiêm nhặt (Parler français ou se taire)

Lớp thi SƠ-HỌC (Cours Supérieur).

Cách sắp đặt rất hoàn-toàn. Bốn thầy dạy, mỗi thầy chuyên một môn. — Mỗi đêm có dạy thêm pháp-văn và toán tư 7 giờ tới 9 giờ.

VŨ-TRỌNG-NGỌC

187, Rue d'Espagne (góc khám lớn) Saigon
Téléphone : 794

- Thợ Bắc làm, đồ đóng giầy dép sandales.
- Bán đủ, lựa, đính Bắc toàn tơ ròng.
- Bán các thứ Légumes Dalat và Hột giống cải rau bông thiệt tốt.
- Các thứ café vert và grillé thượng hạng.

CLINIQUE DE SAIGON

DƯỠNG-ĐƯỜNG SAIGON

Docteur LÊ-HƯNG-LONG
93, rue Pellerin, Saigon

Tại đường đường nầy có phòng khám bịnh riêng để tiếp thân chủ hằng ngày, *có nhiều phòng để nuôi bịnh sở bẩm sinh*, sắp đặt theo kiểu kiêm thời. Mỗi phòng đều có đường ressort, tủ kiếng, bureau, lavabo, hồn tắm hay là douche, sạch sẽ, khoán khoát, cao ráo, mát mẻ và êm tính. Có phòng mổ xẻ và để khô, có chỗ riêng để thử máu và kiểm các vi trùng độc.

Cách điều dưỡng rất kỹ lưỡng — Sự ăn uống đúng vệ sanh

TRỊ CÁC CHỨNG BỊNH VÀ CHUYÊN MÔN :

những bịnh về đường tiểu tiện đàn ông và đàn bà : *đau cật hận bọng đái, phong tính, v. v.* Các bịnh đàn bà : *đau ban lau huyết, đau tử cung, huyết bạch, sữa tử cung cho có thai, dễ khó, hư thai v. v.*

Docteur LÊ-HƯNG-LONG
De la Faculté de Médecine de Paris
Lauréat du Prix Treffier de Chirurgie
Ancien élève de l'Institut Pasteur de Paris

MUA CÙLÀ THIỆT NGUYỄN-VĂN-TRI MỚI CHẮC ĐƯỢC THỨ THIỆT

MỘT THỨ THUỐC MỚI

CỦA Y-sĩ

Trần-mạnh-Trát

(là người đã có công tìm được thuốc CỬU-LONG-HOÀN, danh tiếng khắp cõi Viễn-Đông

TÂN-Y TAM-BỬU-HOÀN

Thuốc nầy, y-sĩ Trần-mạnh-Trát lấy hết tài riêng về y-học và thần-học mà khảo-cứu rồi thí nghiệm đã hơn năm nay, đến bây giờ mới chế luyện được hoàn toàn, đem cống hiến cho đời.

Công dụng của thuốc riêng để cho nam nữ thanh niên có đôi bạn, muốn giữ gìn sức khoẻ, muốn sống lâu, nhiều con, chốn loan phòng quanh năm vui thú.

Tuổi trẻ là tuổi hay làm liều, ít xét suy, hay ỷ tài, ỷ sức. Đến những cuộc vui xác thịt, thường thường cũng hay quá thậm, buông lung. Thoả. TÂN Y-TAM-BỬU-HOÀN ra đời là để ý giúp cho các bạn trẻ tuổi ấy, khỏi bị bất-nhược hư thận, khỏi bị mê muội tinh thần, trong mấy lúc quá thích tình trăng gió.

Thuốc TÂN-Y TAM-BỬU HOÀN chế toàn bằng những thuốc qui khó kiếm, rồi luyện theo môn học riêng, nên cái sức hay của nó được cấp kỳ, uống chừng một hoàn trong nửa giờ, thấy hoạt động khác thường, uống đủ 1 hộp sức lực được hoàn bị. Dùng được 5 hộp, một đêm có thể đi lại với 5 người phụ nữ mà cũng còn kém đó ít thuốc nào được vậy.

Thuốc TAM-BỬU không phải là món thuốc chỉ lêm cho dục dâm, cương âm hưng dương, như nhiều ít thuốc của vài người ngoại quốc đem đi bán len trong valise, thuốc TAM BỬU là thứ thuốc tự nó sanh ra tinh lực cho người, mà cách mau chóng, để mà bồi bổ. Dùng no thường, người được lạc chí luôn luôn, tráng kiện và tươi cười, không hề biết đau lưng.

Những người có chứng lệ [illegible] lạnh, bịt tâm hoặc phòng sự không bền, dùng chừng một hộp thuốc nầy, thấy liền hiệu nghiệm.

Giả cả muốn sanh con muốn [illegible] uống 1 cần mà thôi. Từ 20 tuổi đến 45 tuổi [illegible] với người trẻ.

Bán ông dân bà nên [illegible] 1 hộp. Cứ ăn nhiều lần, ớt.

Giá 1 hộp 3 hoàn..... $30

(Nhưng bán 1$00 1 hộp làm quảng cáo, từ đây đến cuối tháng chạp annam)

BỘ [illegible] PHÁT-HÀNH

VỐ ĐÌNH DẦN DƯỢC PHÒNG

[illegible]

PHÂN CUỘC: [illegible] Saigon — [illegible] Cholon — [illegible] Dakao Saigon — [illegible] Col. [illegible] Nhatrang

ECOLE PRATIQUE DE COMMERCE DE SAIGON

Rue René-Hérand (Tandinh)

Nhờ cách dạy rất đặc biệt, mà năm 1934 vừa qua, mấy vị đươi đây được chấm đậu thủ khóa trong các cuộc thi về nhà buôn lớn nhứt Saigon:

1- Đoàn-văn-Phải (Banque de l'Indochine)
2- Nguyễn-văn-Triệu (Banque de l'Indochine)
3- Lê-văn-Tân (Arsenal de la Marine)
4- Nguyễn-văn-Vang (Cie Ame Denis-Frères d'I.C)
5- Ngô-văn-Mẳng, cấp bằng khoa bút toán do Ban-tri-sự giám-khảo Phòng Thương-Mãi, chấm đậu cực điểm và gia thêm lời khen tặng.
6- Đặng - nhâm - Tý (Cie Cémle Frse d'I.C)

Còn trên 50 vị, được bổ dụng các sở công và sở tư Saigon, Kiêm-biên và Trung-Kỳ.

Directeur:

LƯƠNG-VĂN-HẬU

Diplôme de l'Ecole Supérieure de Commerce de l'I.C Chef Comptable de la Pharmacie de l'I.C.

Expert Comptable près les Tribunaux de Saigon.

PHẤN-THU-CÚC

Màu trắng như bông bưởi, màu bông như hoa hường, sẽ làm cho qui bà, qui cô xinh đẹp như cành hoa tươi, tinh chất phấn THU CÚC toàn đồ nội-hóa, chế tinh-khiết, mùi thơm diệu, giữ được nước de mịn màng tươi lắn luôn. Giá tuy rẻ tiện cho qui bà qui cô dùng được thường ngày, nhưng mà phẩm chất trọng thể của phấn không bao giờ mất được. *đừng nó mịn da mà không có mụn.*

Giá mỗi hộp.....0$50
Phấn nước ve lớn.0.40
Phấn nước ve nhỏ.0.20

Trữ tại Nguyễn thị-Kính Saigon số 203, rue Frère Louis.

Đến cần nhứt cho chị em có thai nghén

Người đàn bà về sự thai nghén là đều cần yếu hơn hết, ruồi gặp những lúc khí huyết kém suy, hay sanh nhiều chứng như: bụng ốn, biếng ngủ, mặt mày hay xây xẩm, không muốn đi, không muốn làm, trong mình bần thần hay ụa mửa, hoặc vô ý rủi tỉ phải động thai. Nếu không sớm lo điều trị đề dây dưa sau làm tiểu sẩng, hoặc đứa nhỏ sanh ra ẻo uột khó nuôi, có nhiều khi phải tử phúc trong mà thiệt hàng đến người mẹ.

Vậy chị em khi đã mang thai rồi, hãy nhớ mua thuốc số 9 kêu là AN THAI HOÀN hiệu ĐẦU RỒNG của nhà thuốc Hồ-minh-Khải và Nguyễn-văn-Thinh bào chế tại Mytho mà uống, không bịnh uống mỗi thăng chừng một hộp sau sanh đề rất dễ dàng, còn có bịnh mà đã giống các chứng kể trên đây uống khỏa vài ba hộp thì trong mình thơ thới, khi sanh đề rất thuận tiện và khỏi phải mắc chứng sẩng hậu về sau. Cách dùng thuốc có chỉ rõ trong toa theo người có bịnh hoặc không bịnh.

Nguyễn-thị-Kính
SAIGON

Tổng Đại-lý hiệu thuốc ĐẦU-RỒNG và các chi nhánh sau đây đều có bán.

PHANTHIET M. Tạ-văn Tu
NHATRANG M. Nguyễn hảo-Văn Tiệm Phước Mỹ.
HANOI Hiệu Minh Sơn, 55 rue Jules Ferry.
TANAN M. Nguyễn hữu Dư.
TANAN Chợ Kỳ son nhà Bảy Cần.
MYTHO Nhà thuốc ĐẦU RỒNG đường mé-sông.
GOCONG M. Lê văn Thọ.
CANGIOC M. Lê thành Lợi.
CHOLON M. Phạm văn Tỉnh chợ Bình tây.
DUCHOA M. Lai văn Thường.

(1208-B)

BON PRIME ĐÈN CÂY « SAO CHỔI »

Đèn đèn cây « SAO CHỔI » có lợi hơn hết: vì ít hao không nhiều, mỗi cây cháy 7-8 giờ.

Dùng đèn cây « SAO CHỔI » là giúp công nghệ nước nhà vì của người Annam cách chế tạo tinh tân sạch sẽ, đúng việc thờ phượng là phải phép.

Hãng có đủ thứ đèn: Tân-hóa; Tang-gia: và đèn sáp đủ cỡ.

Có Bon Prime sẵn gặp đem đánh đổ. Trở tại

NGUYỄN-VĂN-BÂU Antoine.
129, *rue d'Espagne Saigon.*
các tiệm Annam, khách đều có bán

MIÊP.THINH

29 AVIATEUR-GARROS
SAIGON

Sửa và sơn xe máy rất khéo có lãnh đồ xi kền và sửa máy hát máy đánh chữ và bán đồ phụ tùng xe máy làm kỹ lưỡng giá rẻ hơn các nơi

CHÚ NHƠN KÍNH CÁO

Sà bông Việt-Nam tốt hơn hết

Cuộc thi có ích cho đồng bào

Bổn hiệu xin nhắc qui vị muốn dự vào cuộc thi đèn thắp bằng dầu dừa, dầu phộng, dầu cá, v.v.. vì đã có vị đã nạp được một kiểu đèn rất đẹp, đúng theo cuộc thi.

Vậy kể từ đầu năm Annam tới nầy, xin qui vị nạp đèn.

Cuộc thi đèn nầy sẽ giúp lợi cho đồng bào nhiều lắm. Rồi đây qui vị sẽ thấy cuộc thi nầy sẽ có quả mỹ mãn.

Nay kính cáo
hãng dầu và Savon VIỆT-NAM
CHOLON

3 đều nên ghi nhớ

1- Dùng Savon Việt-Nam thật tốt
2- Dùng dầu ăn chay trong sạch
3- Dùng dầu xổ đủ-đủ tinh khiết

Của hãng Savon Việt-Nam, 40, đường Cambodge Cholon giá thật rẻ, khỏi phải lo đầu chi — Đồng-bào nên nhớ giúp đỡ nội-hóa.

HỌC CẮM BÁNH XE HƠI

Mau giỏi—Thì mau
Giá rẻ hơn các nơi

TRƯỜNG XE HƠI

Sở bis, Đường LAGRANDIÈRE — SAIGON

TRỊNH-HƯNG-NGẪU

Chủ trường lãnh dạy

« TRƯỜNG CỦA TRỊNH-HƯNG-NGẪU, TỐT VÀ DẠY GIỎI HƠN HẾT » LỜI KHAI CỦA ÔNG CHÁNH SỞ XÉT XE HƠI TOÀ.

HỌC TRÒ LỤC TỈNH CÓ NƠI ĂN Ở TẠI TRƯỜNG

MAZDA

Bóng đèn khí hiệu MAZDA thiệt tốt sáng nhiều thấp ít hao hơi

Có bán tại khắp trong những tiệm bán bóng đèn khí tiệm sắm (quincaillerie) vân vân.

Đến đó: S. A. FREXON
2, Rue Mac-Mahon—SAIGON

Thuốc PHONG-TÌNH hiệu ÔNG-TIẾN

DÂM LÂM CAM - ĐOAN

Như tôi là, cốt khi, sang đau đường mai đau lậu qui người đừng hàm dưỡng thuốc rẻ tiền vua mạnh mà lại hạ cô đau về sau. Những thuốc ấy có chất độc, uống không [illegible] nhưn nhứt thì sưng răng sưng miệng con nuốt vào theo bao tử rồi thì ọi mửa công phạt bịnh nhưn đã đến rồi thì mạnh lên nhưng ít lau trở lại vì gốc độc của bưu truyền trong ngũ tạng. Hồ thức khuyên làm công chuyện mới đầu cho mạnh thế nào cũng trở lại ốm là bịnh lâu năm) hành bịnh nhưn nóng ớn lạnh lạnh tay chơn nhứt mỏi đau xương sống đau thất ngang lưng mỏi rang nơi ngực đường đau bụng đường tiểu ra chơi mủ cũng làm nhiều xui chi hoặc miễn lo lắm [illegible] Lâu ngày bịt cho lành mạng nhưng kẻo cho thế nhi. Đồng bào ai đã đau nhiều mấy chứng bịnh trên đây mà phát hay là đau lâu năm nặng hay nhiều thì mấy đừng thuốc SƯU ĐỘC BẢO ỨNG - HOÀN CỦA HIỆU THUỐC ÔNG TIẾN. Trong ít ngày sẽ thấy rõ tài thuốc ông tôi gốc độc ra được tuyệt khỏi trừ cũng không bao sanh đực không hành bịnh nhưn. Cam đoan trăm ngàn người không sai xét. Mỗi hộp 1p.50 uống mạnh.

Có bán lẻ các nơi đại lý thuốc ÔNG TIẾN ở xa gởi lành hoa giao ngân do

Nhà thuốc ÔNG TIẾN
Annam Dược Phòng
86 Rue P. Blanchy prolongée
PHU-NHUAN — SAIGON

Trị bồn thứ lậu bá phát ba trung

La thuốc trị bịnh phong tình và

BỔ Á-PHIỆN

Của hiệu TIÊU THẦN TIẾN, ở Tonkin gởi lại bào chế chẳng dùng cái Á-phiện. Cách bổ giảm đã mất mà lại bổ dầu cho lão như ở lâu nay, trăm ngàn người cũng không sai một, làm việc khỏe mạnh vui vẻ như thường, chẳng sợ sanh ra chứng bịnh gì hết, đi đường đứng trừ hút rất tiện.

Một ve 400 hoàn giá 1p.00
Ve nhỏ 50 hoàn giá 0p.50

Hút it 2 cùng 3 ve đủ bổ, ai mua dùng không công hiệu xin thối tiền lại chẳng sai. Có trữ bán tại gare Catinat, Voiral Courbet N. 9 Đầu de la Somme 86, Amiral Courbet 43, và rue Vannier 74 Saigon, nơi tiền đến có danh tiếng xưa nay, đồng có bán thuốc hiệu TIÊU THẦN TIẾN, ai mua cũng phải ngừng giá 1p00. Gần bình dương mai cùng đau lâu, ai bịnh nặng nhẹ bao nào uống thấy công hiệu liền, mau tuyệt nọc. Đường sanh đực càng thêm sung tức. Dương mai 1 ve giá 1p.uống 7 ngày, đau lâu 1 ve giá 0p.50 uống 2 ngày, lậu gì cũng phải tuyệt nọc. Nhiều tình làm đau lý mấy trăm thơ khen tặng. Thuốc gởi lành hoa giao ngân, thơ và mandat gửi cho M. Lê-văn-Anh Commerçant Boulevard Albert 1er 142 Dakao Saigon.

TIỂU-THUYẾT CỦA ĐƯỚC-NHÀ NAM — N 118

KHÍ HUYẾT ANH HÙNG

PHỤ - ĐỨC

Con bây vui mừng, có trí rộng xét rộng suy, con không lấy làm lạ sao hôm nay cha đòi với con như vầy. Nói đến đây Thanh Long ngó Huỳnh Long tươi cười tỏ bộ thương yêu chàng lắm. Huỳnh mà rằng: « Không có gì mà con Long cũng mừng thầm, song ngoài mặt có dáng nghi ngờ. Thanh Long là tay có mắt tinh đời khôn xảo bèn lấy cây súng lục giả bừa trước mà đưa cho Huỳnh Long và nói: « Đây là cây súng thật giựt mình, chưng bừa trước con hãy cầm lấy nhà xem.» Huỳnh Long không rõ cười, có ý gì. Thanh Long mỉn cười và tiếp nói: « Con hãy cầm coi là sao hôm nay cha đòi với con thử rồi sẽ biết mà » Huỳnh Long tiếp lấy cây súng trở qua trở lại mà rằng: « Không có gì mà con không hiểu. Nó là cây súng giả không bắn chết ai. Cứ bóp có thử coi.» Huỳnh Long cầt mũi súng lên bóp có thì có tiếng nổ như súng thiệt bắt giựt mình, chưng xem lại thì thấy nơi lòng lỗ ra nữa điều thuốc ngạc nhiên vừng Thanh-Long nói: « Hãy mời anh Phi-Hùng lấy hút » Huỳnh Long day qua đưa điều thuốc. Phi Hùng không từ chối đưa tay lấy. Thanh-Long lấy hộp quẹt máy bật cháy lên đưa qua mời đốt rồi tiếp nói: « Cây súng giả nầy hồm trước làm cho con ra vẻ buồn rầu đau đớn lắm phải chăng? » Huỳnh Long cười có vẻ then rồi đa một tiếng.

— Đó là cha thử coi con có gan ruột anh hùng chăng? Cha khen con lắm. Oi mà thôi, để là chuyện giễu chơi, phải ông chủ gánh xiệc không chụp tay con nhỏ giựt lấy thì sẽ có một trận cười.

Nói chuyện đến đây ông Thanh Long cười một cách vui vẻ tự nhiên rồi đứng dậy đi về khách sạn.

Thanh Long ra đi rồi, Huỳnh Long khoan khoái vì tin chắc Phi Hùng sẽ có cảm tình với mình và Huỳnh Long không có ác cảm với mình nữa.

Khi Thanh Long đi rồi, Huỳnh Long day qua ngó Phi Hùng sắc mặt vui vẻ dường như không ngờ tâm lòng giả dối của Thanh Long.

Phi Hùng nhích một mu cười trề một bên miệng rồi nói: «Huỳnh Kim là một con chón già Châu chớ tin và lắm.»

Huỳnh Long sửa nét mặt tựa hồ suy nghĩ. Phi Hùng tiếp nói: « Phải chớ, Huỳnh Kim chẳng làm mặt vui vẻ, không xuống nước làm bộ từ tế với chúng ta thì có bại cho ta. Và sợ châu nghe lời tôi mà nghịch thù bỏ gánh hát nầy đi theo tôi thì ta không còn được nhờ cây nữa. Làm mặt vui vẻ từ tế, tỏ bộ hồi hận ăn năng, việc đó có khó gì, đó là ngón lanh xảo của Huỳnh Kim vậy.»

— Bây giờ bác tính làm sao?

— Thôi ta cũng ở đây để coi Huỳnh-kim đôi đãi chúng ta thế nào. Sướng thì ở, cực thì đi. Nầy, nhơn dịp nầy châu bước Huỳnh-kim không được lấy hết tiền lương tháng của châu. Nó phải để châu lãnh hết rồi mặc châu vì lòng tốt muốn cho va bao nhiêu thì cho. Châu lấy cớ rằng châu đã thành nhơn, châu cần phải giữ số tiền lương để ăn xài tự do và để dành mỗi tháng một ít đặng lo cưới vợ. Tiền lương của châu một tháng bao nhiêu?

— Thưa tôi không biết chắc là bao nhiêu, vì ông chủ gánh xiệc trả luôn cho tôi và Kim-Phụng mỗi tháng là ba trăm đồng. Số bạc ấy cha tôi giữ hết.

— Như thế thì phần châu hai trăm, Kim-Phụng một trăm.

— Tính như vậy e hiếp Kim-Phụng.

— Tài của châu hơn Kim-Phụng mỗi đêm làm trò cũng nhiều và nguy hiểm hơn.

Tôi tính phần châu mất trăm bảy, Kim-Phụng một trăm ba là xong bình, vậy châu hãy đi nói chuyện với người chủ gánh xiệc liền bảy giờ kẻo trễ, vì ngày mai ông phát tiền lương cho hết thảy đào kép châu không nói trước để va đưa cho Huỳnh - Kim thì không lấy lại được.

Huỳnh Long ngẫn ngơ mà « Châu lấy làm khó nói lắm ».

— Có gì mà khó. Kìa ông chủ gánh xiệc đến, châu cứ nói, như có sợ thì hãy nói trước mặt tôi, nếu ông từ chối không chịu thì tôi sẽ nói vào cho.

Phi-Hùng nói vừa dứt lời thì người chủ gánh xiệc đi đến trước mặt Phi-Hùng vui vẻ nói rằng « Thôi chủ hãy an lòng, vì có lời của Huỳnh-Kim xin tôi không thôi chú. Tôi không giầu, muốn cho đẹp lòng Huỳnh-Kim bỉ chủ đánh trượng bịnh tôi phải buộc lòng thôi chú vì tôi phải xử với những người trong gánh xiệc cho công bình. Bây giờ Huỳnh-Kim đã không còn ác cảm với chú và lại xin tôi tha tội cho chú thì tôi vui mừng lắm vì làm đẹp lòng Huỳnh Kim và chú, mà cũng vui lòng Huỳnh Long nữa. Xét vì chú từ ngày giúp gánh xiệc nầy tôn nay chưa có [illegible] lên cho đáng tài nghề, tôi hứa từ đây, mỗi lần có làm trò thì chú được lãnh thêm một đồng.»

Phi-Hùng tươi cười nói: « Tôi cám ơn ông có lòng tốt. Tôi tử thiết cho ông biết, tôi không có nghĩ đến chuyện xin ăn lên, tôi muốn được một người chủ lòng đã tử biết thương đào kép thì tôi nguyện theo giúp luôn, cho được đi du lịch đủ các xứ là mà thôi.

Thầy hôm nay đêm nào diễn trò rạp cũng trông khán giả vì ở Saigon trót tháng rồi, ông tính chứng nào sang Tịnh-Châu.

+++++++++

Còn nữa

+++++++++

200.000 quần lành bông lạ *Các nhà buôn nên chú ý*

MỘT LÒ NHUỘM LỚN NHỨT Ở NAM-KỲ

Bán sỉ đủ thứ lành, xuyên, hàng và các thứ hàng ở Hanoi

Nhà hiệu chọn toàn là tơ không gút mắt, mn mảng, đặt riêng cho người chuyên môn đặt, mặc bao lâu chẳng hề rách, bao lành sự chắc chắn hơn các thứ hàng lành khác, vì vậy lo nhuộm nhà sẵng có, nên sửa đổi nước nhuộm thật tinh anh, giặt nhiều lai quý đen, không đỏ lông, không trổ. Trổ có quyền đổi lại. Mỗi cây lành của bổn hiệu đều có con dấu Trái-tắt luôn luôn.

Chủ-nhơn : Trần-văn-Chậm
Tại gare xe lửa Quảntre — GIA-ĐỊNH

CẢNH GIÀ CỦA MỘT NGƯỜI CHÍ SĨ

Cách sinh hoạt của cụ Phan-Sào-Nam trong buổi gần đây

Một buổi hoàn hôn về mùa đông trên bờ sông Hương những giọt mưa dầm vẫn lác đác rơi từ mấy hôm trước làm cho trời lúc đó đã gần tối, thêm vẻ ủ rũ, sầu thảm, trời thấp và xám đen, những đám mây chạy trên đầu ta và bao phủ các ngọn núi xa xa, không khí có vẻ nặng nề khó chịu.

Con đường từ cầu bến Ngự lên vừa dốc vừa trơn, người culi đi cúi rạp gần đất mới kéo cái chiếc xe qua đoạn đường khó khăn đó, hai bên đường phố nhiều là tư thất các nhà giàu và các quan hưu trí, hai giẫy bờ rào gắng có nhiều chiếc cổng xen vào nhìn qua thấy những tòa nhà lộng lẫy nguy nga dựng trên những khoảnh đất cao hơn đường đến hai thước tây.

Lên độc gần một cây số thì người cu-li xe kéo đi queo vào một con đường hẻm rồi phủ tôi xuống trước một cái vườn rộng cây cối lơ-thơ, trong có hai cái nhà tranh, chiếc lớn chiếc bé.

— Đây là nhà cụ Phan.

Tay lau mồ hôi trán, người cu-li nghênh lại bảo tôi rồi tự dì trước dẫn đường hình như đã nhiều lần anh ta đưa nhiều quan khách đến cái nhà tranh lá nơi ở ẩn của nhà chí-sĩ Việt-nam nầy.

Tôi theo người xe vào cái nhà lớn, thì thấy trong một gian có cả cối giã gạo, cối xay lúa, hai người đàn bà ăn mặc ra dáng quê mùa đang lúi húi làm gạo, thấy chúng tôi vào và chào thì giương đôi mắt ngạc nhiên mà nhìn.

— Chúng tôi vào thăm cụ Phan, xin chỉ giùm cho biết cụ ngồi đâu.

Mắt vẫn trong trọc nhìn tôi, một người đàn bà giơ tay chỉ một cái nhà tranh nhỏ siu và vuông vắn làm chính giữa vườn.

— Cụ ngồi đó.

Qua nhà và đến vườn tôi lắng tai nghe có người nói tiếng. Nghệ sang sảng hình như đang giảng bài học hoặc rân dạy cho ai một việc gì.

Gần đến cửa cái nhà vuông, tôi đi chậm lại ghé mắc nhìn vào nhà, lúc ấy trời đã nhá nhem thì trông lờ mờ thấy một cụ già râu quai nón, đầu sói, mặc quần áo nâu đang ngồi trên giường: chúng tôi nhận được ngay là cụ Phan-sào-Nam, người mà tôi đã được gặp hai lần hồi năm 1925 và 1926 khi cụ bị đem xử tại Hội đồng Đề hình Hanoi và khi cụ về thăm lành Nghệ-an định đi ra Bắc (1), người mà tôi đã nhiều lần trông thấy ảnh, người mà cả mấy triệu đàn nước Việt nam đều biết tên tuổi và kính phục.

Dựa vào giường Cụ ngồi hai cậu bé con đang tập viết. Trên giường có đặt một chiếc bàn con, bày điếu cây hút thuốc vì tích, chén.

Nhìn qua rồi tôi bước vào nhà, lớn tiếng chào, thì cụ giơ tay che mắt theo ánh sáng lẻ loi một chiếc đèn con nhìn ra mà trả lời!

— Không dám, cho thầy chơi.

Chúng tôi nhìn kỹ cụ Phan-sào-Nam thì thấy người cụ không còn cái vẻ tráng kiện, đôi da thắm thịt như hồi 7, 8 năm về trước, mà chỉ là một cụ già gầy còm, hom hem, nhưng nét mặt vẫn cổ vẻ rắn rỏi, nước da xanh lét và xám xịt tỏ ra là cụ đã yếu quá nhưng cũng cho ta biết cụ là người đã trải bao nhiêu sự phong trần lao khổ, bao nhiêu sự đau đớn tang thương.

Trên các bức vách chiếc nhà nhỏ vuông thấy treo một bức ảnh của Lý-Nhân-Kiệt (Cách-mạng nước Nga và ảnh nhiều bạn của cụ như ảnh cụ Tây-hồ Phan-châu-Trinh, cụ Ngô-đức-Kế, cụ Huỳnh-thúc-Kháng. Gốc nhà trên một cái bàn con thấy có một bức ảnh tráng men của cụ mặc áo phục để trong khuôn gỗ và trên một cái gia ảnh, lại có bức ảnh cụ Phan mặc đồ Trung hoa nữa.

Bức ảnh Lý-nhân (Lénine) và bức ảnh trưng men của cụ theo tôi cụ nói thì là của người Tàu hơn cho cụ từ mấy năm trước. Xem cách bài trí đồ dùng đủ biết chủ nhân cái nhà ấy là hạng người nào.

Hỏi thăm đến sức khoẻ, thì cụ trả lời là gần đây yếu đi nhiều, một độ mấy tháng trước đã tưởng là không sống nổi, nhưng nay đã khá nhiều, chắc là khỏi chết.

— Vậy cũng không muốn sống không bao giờ tôi đáng thuốc cả cứ để cho mọi bình tự nhiên hành hạ. Tôi đã có câu thơ rằng:

Đài đạo nghĩa là thang với thuốc
Bạn tâm tình ấy giọt cùng trăng

Lấy đạo nghĩa làm thang thuốc chữa bịnh, lấy giọt trăng làm bạn tri-âm, đó nhà chí sĩ Việt-nam tả rõ trong hai câu thơ chất phác lắm.

Cụ nói tiếp luôn rằng:

— Tôi nhứt định không dùng thuốc, ông Sogny (2) thấy tôi quá yếu, mời thầy thuốc tiêm cho tôi và ép tôi ăn uống, thầy ở nhà không chịu nổi khi nắng xứ Huế, nên có khuyên tôi đi thuyền cho mát. Tôi trả lời không có tiền thì mấy hôm sau ông ta mua cho tôi một chiếc thuyền. Cái ghế dài nằm bằng mây kia cũng là do ông mua cho, kể ông đối với tôi đã là chân đạo.

Cụ vừa nói đến đó vừa chỉ cái ghế nằm bằng mây trên có chiếc nệm để ngay bên cạnh chiếc giường cụ ngồi.

Trong khi nói chuyện cụ chốc lác lại kéo một hơi thuốc lào rất dài và uống một hớp nước. Nhận biết chúng tôi là người đồng quan nên trong khi nói chuyện cụ nói rất to và rất dễ nghe, đôi con mắt còn sáng và tinh thần tỏ cái trí thông minh xuất chúng của nhà đại văn hào nước ta đã từng nổi danh tung lẫy một thời.

Nói xong về sức khỏe, cụ mời tiếp dẹp chuyện văn thơ để đọc cho chúng tôi nghe nhiều bài thơ mới làm và nói chuyện qua về cách sanh hoạt của cụ gần đây. Hiện nay cụ ở Huế với hai người bạn trước đều là tù chánh trị ở Côn lôn được ân xá về, và một người con trai thứ của Cụ cũng vừa ở Lao-bảo về được mấy tháng nay do chánh phủ giao cho cụ quản thúc. Cụ sống bằng tiền của các bạn bè và những kẻ bằng sẵn hằng tâm thường gồi giúp nhưng cũng không được cho rộng rãi lắm.

Trong vườn nhà cụ, hiện nay cụ đã đào sẵn một cái hố và xây một cái bia trong bài bia không kể gì về lịch sử công nghiệp của cụ mà chỉ khuyên con cháu và người sau khi cụ chết không nên bày vẽ mà chay cho thêm phiền phí, cụ dân lại không nên khám liệm quan quách, cũng tế gì cả, muốn cái lương hẩn cách làm mà ở xứ ta. Bên cạnh nhà cụ có xây một cái miếu con thờ một người thiếu nữ tên là Lê thị Đàn vì làm cách mang bị bắt, rồi thác cổ chết ở nhà lao Quảng trị.

Cô nầy đẳng danh là Âu-triệu, theo lời cụ nói thì là người rất có khí-tiết và rất là khẳng khái. Tại miếu, cụ có tự đề bài đối câu đối thờ cô Âu-triệu, một câu như sau nầy:

Ic nhân sợi nghĩa giây lưng trăng
Da sắt lòng son nét máu lông.

Chúng tôi có hỏi qua về văn nghiệp của cụ gần đây thì cụ nói:

— Chỉ có bao nhiêu viết thơ mượn viết thì tôi mới viết một đôi bài, còn những thơ làm ra thường đăng ở báo Tiếng Dân.

Câu chuyện đến đó trường cũng đã khá dài, trông cụ đã có dáng mỏi mệt, và trời đã tối mịt, chúng tôi đứng dậy xin phép cáo từ, cụ cố gượng đứng dậy đưa chúng tôi ra tận cửa nhà.

Lúc đi chơn cẳng run lập cập không được vững, năm nay cụ đã 69 tuổi.

Trên đường về, nghe người cu li xe nói chuyện tỏ ra đáng rất kính phục cụ, mà chúng tôi thêm nghỉ ngợi:

Đời chí sĩ bao nhiêu năm hi sanh thân thế vì nước, vì xã-hội, khi bôn ba nơi hải ngoại, khi chịu khổn đốn lao tù đến nay tuổi đã già sức đã yếu, công chưa thành chí chưa toại, lại đành ép phải sống một cái đời vô vị tại chốn sông Hương núi Ngự, trong hoàn-cảnh trái ngược, mất thường phải trông thấy những cảnh nó không hợp với chí-hướng mình, tai thường phải nghe những chuyện nhỏ nhăng trông trường công danh, phú quí trông còn gì chán nản và buồn khổ cho bằng nữa.

Cái cách sanh hoạt đó, cái đời của nhà chí sĩ đó, ngày nay quốc dân trông thấy cũng nên trông bằng một con mắt kính cẩn và thương hại mà trường không nên bình phẩm một cách cay nghiệt quá đáng mới phải.

Hồng-Lam
(Trung-Bắc Tân Văn)

(1) Cụ đi đến Thanh thì Chính phủ ra lệnh ngăn lại và bắt cụ trở về Huế. Hồi đó ở Vinh có tổ chức cuộc đón tiếp cụ rất long trọng.

(2) M. Sogny là chánh Mật - thám Trung kỳ.

Tôi thương vợ tôi!!

Vợ tôi, mỗi lần có thai, là mỗi lần tôi sợ phập phồng, là vì vợ tôi yếu đuối, lại mỗi lần đẻ là mỗi lần khó, rên la, đau đớn lắm. Từ ngày cho vợ tôi uống thuốc « SÂM-NHUNG-BẢO-MẠNG-AN THAI-HOÀN » thuốc DƯỠNG THAI của nhà thuốc HÀNH MAI, chỉ uống có hai ve, vợ tôi sanh dễ một cách rất dễ dàng. Uống thuốc nầy tử cung sẽ được nở và trơn, nên sanh đẻ rất mau lẹ, có khi đứa nhỏ ra rồi mà người mẹ không hay, là vì tử cung trơn và nở. Bứa nhỏ sanh ra không ghẻ chốc và không èo uộc.

Hoặc lúc có thai, người yếu sức, tay chơn mỏi mệt, bụng trăng, thai nới, rang đa bụng, bắn thân, đau lưng, rang trễ, hoặc thai động, hoặc hay ưa mửa, ăn uống không ngon. Hoặc trẻ thai, hoặc có huyết dư, uống thuốc nầy hiệu nghiệm như thần. Thuốc hết sức hay, mười người dùng, được mười người khen tặng, lúc sanh đẻ không đau chi trắc trở. Thật là một phương thuốc quí vô giá, quí bà cô thím, xin chớ bỏ qua, sau ăn năng không kịp, vì mỗi lần sanh đẻ là mỗi lần nguy hiểm cho tánh mạng người đàn bà lắm.

Uống thuốc nầy nói hai hộp là đủ, mỗi hộp giá 1$.00. Khắp các nơi có bán, nơi mấy chỗ bán thuốc NHÀNH-MAI, Saigon nơi tiệm có Nguyễn-thị-Kính và các gare xe điện có bán. Mua sỉ lẻ hỏi nhiều đo nơi Nguyễn-văn-Lượng 298 Paul Blanchy Boite postale N. 63 Saigon.

Muốn làm giàu..... hiệp tác với tôi..... sẽ làm giàu được....

Xem mấy hàng trên đây, quí ngài cũng lấy làm lạ, và cho lời nói của tôi là thái quá. Xin quí ngài đọc hết bài quảng cáo đây, mới thấy rõ lời bàn của tôi có nhiều là chắc chắn lắm. Cách làm giàu tôi muốn nói đây là cách buôn bán thuốc bắc, là món được thạnh hành nhứt. Nhiều nhà có sẵn thuốc gia truyền thần hiệu, nếu không có giấy phép bán thuốc, thì không thể phổ thông thuốc mình được là bao nhiêu phổ thông, cũng không phải dễ. Mỗi thuốc hay, bán một chỗ, không lợi bao nhiêu, chớ như có được nam lấy trăm chỗ bán thì lợi biết bao. Vì như thuốc xổ hiệu Nhành-Mai đã được trên 500 nhà đại-lý bán. Mỗi ngày nhà đại-lý bán tế tàn là một gói, 500 nhà bán được 500 gói, mỗi gói 0p.15, năm trăm gói tính ra được 75p. (0p.15 × 500 — 75p.00), huống chi tôi làm nữa, mỗi ngày bán được ít lắm là 20p. Mà mỗi thuốc còn có nhà mỗi ngày bán được số tiền ấy, là cũng nhỏ nhiều, chỗ bán quí ngài có thuốc chi gia truyền thần hiệu, mà chưa có bề thế phổ thông khắp cả Đông-Pháp, xin hiệp tác với tôi, giao cho tôi phổ thông. Tôi sẵn có 500 đại-lý, và có xe hơi chở thuốc đi cùng khắp Ấu-châu. Nếu có thuốc hay, hoặc có món hàng chi chi, hiệp với tôi, thì có thể làm giàu được. Cố đều chi thương lượng xin do nơi Nguyễn-văn-Lượng chủ nhà thuốc Nhành-Mai số nhà 298 đường Paul Blanchy Saigon-Tânđịnh, hoặc nơi boite postale N° 63 Saigon. Nhà thuốc tôi bào chế thuốc có đủ phép của chánh phủ cho. Mua thuốc về bán khỏi đều trở ngại, và được lợi nhiều.

(BBP)

HAY KHÔNG THỀ NÓI!

DẦU VẠN AN
của nhà thuốc
VÕ-VĂN-VÂN THUDAUMOT

Bột tới xương lấy bông gòn nhúng dầu bằng lại bên ba ngày lành liền.

Đắp nắt đa xương dầu nầy không sưng, không mọc ung đầu.

Trật lọi xương, bịp dầu nầy hết trật không sưng, bị tê sưng mình bầm máu thoa hết liền.

Ghẻ hôm, mụn [illegible] bằng dầu bạc cũ, xức vô [illegible] liền, các thứ [illegible] Các thứ phong sưng [illegible] mỏi, thoa bổ [illegible]

Hay không thề nói
DẦU-VẠN-AN
Của nhà thuốc VÕ-VĂN-VÂN
THUDAUMOT

Mới cũ. Đã lâu mình

Xưởng mài hột thiệt khéo nước, thiệt lành, không kem gì mà tẩy. Thợ xoàn mài nầy ở đâu cũng có bán, song khéo mua nên biết giá trị của nó, và phân biệt về sự tốt xấu: giác mài sắc sảo, nước mài phải chiếu sao cho lành như xoàn thì mới gọi là đặt.

Có mấn đồ nữ trang tân thời, nhiều kiểu lạ.

Bổn hiệu lấy lương tâm nhà nghề, muốn bán nên dùng sự tính cậy tiền vững nầy lâu nay.

Trên lầu lại có chụp hình.

Xin mời quí khách đến xem thì mới biết hột tốt.

hiệu **SAO NHÁY**
21, Rue Amiral Courbet, Saigon
(ngan hông Chợmới)

COMPAGNIE INDOCHINOISE DES TABACS—SAIGON

Đã tựu trường hôm ngày 15 Février 1935

PENSIONNAT
" HUỲNH-KHƯƠNG-NINH "
SAIGON (Bakeo)

Có dạy từ lớp đồng ấu đến năm thứ ba

P. NG-VĂN-CHÂU
423, đại-lộ Gallieni — SAIGON
Dây thép nói: 41.70

ĐÓNG SÁCH.
LÀM HỘP GIẤY.
Rất mỹ-thuật — Giá rẻ

HỎI MUA CHỖ NÀO CŨNG CÓ
RƯỢU "DUBONNET"

ĐỘC NHẤT NĂM

SAVON VIET-NAM

Tốt hơn hết

Nhà chế tạo:
TRƯƠNG - VAN - BEN
N° 40, Quai de Cambodge
Téléphone 107
CHOLON

TẠI RẠP ĐẠI VÕ ĐÀI CHOLON

Tối thứ bảy 2 Mars 1935

Đêm hát làm nghĩa giúp cho học - sanh nghèo Annam bên Pháp

Gánh hát « *Nam-Hưng* » *sẽ diễn*
TUỒNG:

CHUNG VÔ DIỆM CHIÊU PHU

là một thứ tuồng rất đặc biệt, sắp đặt nhiều lớp lang thật là gay cấn. Y phục mới tinh hảo, toàn đồ Quảng-đông.

Ngoài thứ hát ra còn có M. Antoine ĐÀM và học trò khiêu vũ nhiều điệu rất tài tình, có nhạc của M. Matragliaténor giúp vui; có nhiều nhà thi sĩ phải thơ cũ đứng ra bình thơ phân đôi thơ mới của cô Kiêm, lại có hai thần đồng đờn ca rất hay.

Giá chỗ ngồi: 1$00 — 0$80 — 0$30

Đến sớm mới đến xem trước mua vui sau làm nghĩa

Ảnh M. Matraglia ténor sẽ giúp vui về điệu âm-nhạc trong đêm hát lại rạp hát tây giúp học sanh nghèo bên Pháp

Ảnh M. Antoine Đàm sẽ giúp vui về điệu khiêu-vũ trong đêm hát lại rạp hát tây giúp học sanh nghèo bên Pháp

Một chiếc tàu Nga bị mắc kẹt trong nước đá

Moscou. — Chiếc tàu Nga Smolensk có đánh vô tuyến điện cho hay rằng bị nước đặt lại nên mắc kẹt trên biển có 6 ngày rồi.

Chiếc tàu pha nước đá Krassine đã được lịnh đi cứu chiếc tàu nạn.

Mộ tên chánh bợm mà vẫn được tự-do ngoài vòng pháp luật

Longxuyên. — Tên Út Ng. ở làng Bình thành Tây (Vàm cống) là một tên đạo chích rất lợi hại lắm.

Nó cũng đã có ra vào nơi khám Longxuyên nhiều lần rồi. Bọn tên Út Ng. nầy có hai cây súng, chúng nó cũng có đi ăn cướp mấy nơi xa. Với những người thừa hành công vụ ở Vàm cống cũng dư biết nó nhiều lắm, nhà nó ở trên Vàm cống không bao xa, nó ở tại rạch « Cái-bần » Cách đây một tháng nó có cay cứa nhà tên chệt Hóc Lại lấy đồ, sau khi chủ cai xếp bắt Vàm cống bắt nó, thì có đủ tang vật hẳn hòi, thế mà chủ cai đóng trăng nó đâu một ngày một đêm, rồi không biểu vì sao mà chủ cai lại thả tuốc tên Út, làm cho người trong vùng ai cũng đều lấy làm ngạc-nhiên.

Ông quản Đốc ở Longxuyên ngày nay hưu trí rồi nên bọn điêm dáng lộng lẫm. Nhưn dân ở Vàm cống lấy làm rên siết với cái bàn tay lợi hại của tên Út nầy lắm. Hương quản làng Bình thành tây dư biết tên Út nhiều lắm, ngặt có đêu ông không dám làm gì nó, ông sợ nó lấy đồ của ông nữa.

Vậy xin quan chủ quận Thốt-nốt và quan chủ sở mật thám ở Long-xuyên nên sớm trừ tên Út, vì tên nầy hễ bắt nó giờ tháo thì trong lưng của nó cũng đủ bằng có là thằng điêm, nó đi đâu thì có đồ cả đó khi nghề làm ăn trong lưng.

O cướp ở cù-lao Lăng

Bêntre.— Nhắc lại hôm chưa Tết, chúng tôi có đăng một cái tin 7 tên cướp đón đánh ghe đò Bêntranh, sau khi ăn hàng xong bọn cướp nầy bơi xuống đi thong thả vào cù-lao Lăng (Bêntre), thế thì ở cù-lao Lăng nầy có một ổ cướp chẳng sai.

Bao giờ bọn cướp nầy bị nhà chức-trách tìm được trọn cả lũ thì những ghe thương hồ qua lại ngang cù-lao Lăng mới khỏi lo sợ, chớ không thì ghe thương hồ nào đi ngang qua đó cũng hết bồn.

Nghe nói hễ nhà chức trách đến đó thì bọn chúng trốn đi, rồi chừng nào vắng dạng nhà chức trách thì chúng nó lại tụ-tập trở lại. Dầu cho nhà chức-trách có bắt được một vài đứa cũng chưa có thể gọi là giết rắn trừ học. Chúng tôi rất ước mong việc tìm bắt bọn cướp ở cù-lao Lăng của nhà chức trách sẽ có kết quả.

Toà báo Tân-thiều-Niên bị khám

Vừa rồi, một viên - thanh tra mật thám Tây đến tòa báo « Tân Thiều-niên » khám và tịch biên hết những tờ báo số 3 còn lại. Vì số nầy có bài phóng sự « Đời cạo giấy » của Vũ-trọng-Phụng, lại có ảnh Kỷ-Con, một chánh trị phạm đã bị xử tử.

Ông Lê-tràng-Kiều, quản-lý báo « Tân thiều Niên » cũng phải bị đòi đến sở Mật thám để cật nghĩa về việc cho đăng bài phóng sự ấy, sở mật thám còn lấy cả lý lịch của những biên tập viên. Tác giả bài phóng sự cũng bị đòi ra để khai cung.

Ông Tràng-Kiều lại nhận được lịnh của sở mật thám buộc phải thu lại hết những báo số 3 ở các đại lý tại Hanoi và các tỉnh.

Quanh vụ lôi thôi ở giữa quan Thông-đốc Nam-kỳ và ông Labasthe

Trước đây, chúng tôi có đăng một bức điện tín của quan Thống đốc Nam-kỳ gởi cho ông Labasthe, Chủ tịch Liên đoàn nông dân miền Hậu giang Cầnthơ.

Trong bức điện tín ấy, quan Thống đốc có lỗ ý bất bình về cái thái độ của Liên đoàn và hăm giải tán Liên đoàn ấy.

Hôm nay, ông Labasthe có phản trần và vị lôi thôi ấy và có gởi luôn bản thảo của bức thơ đám bảo số 916 ngày 17 Février 1934 ở Phụng-hiệp gởi lên. Bức thơ nầy mà bức điện tín của quan Thống đốc có nhắc tới, nay xin làm dịch như sau:

« Kính quan Thống đốc

« Ngày 15 tây rồi, quan Châu-quận Phụng-hiệp có kêu dây thép tới mời tôi ra giáp mặt quan Thanh-biện để cho hay một bức thông điệp của ngài gởi cho tôi.

« Tuy lấy làm lạ cho cách mời gián tiếp ấy, mà ngày mai lại tôi cũng đến viếng ông Nouailhetas. Ông có đọc cho tôi nghe một bức điện tín rất dài của Chánh-phủ, lạ lùng và không thể tin được.

« Tôi liền mềm mỏng xin quan Thanh biện ấy trao cho tôi cái bản thảo của bức điện tín ấy để giao cho Liên đoàn của tôi xét lại, vì tôi chỉ là viên truyền ngôn mà thôi:

« Muốn trốn tránh đi, ông Nouailhetas liền bảo tôi hỏi lại quan đầu phòng của ngài và luôn tới ngài.

« Bất nước, tôi hết sức lấy làm lạ mà hay tin ngài không khứng chịu trao cái bản thảo ấy cho tôi.

« Tôi lui ra, thất vọng biết bao.

« Thưa quan Thống đốc, ngài chẳng còn nghi ngờ tôi làm lòng tôi tế mà riêng tôi đối với ngài, và Liên đoàn của chúng tôi, nhơn những phương pháp cao đờm và mới mẻ của ngài, mà toàn thể đều tin nhiệm trọn vào ngài và quyết định tán trợ ngài, giúp đỡ ngài hết quyền hạn của mình, hết cái thành thế của mình, có trật tự, có pháp luật, có độ lượng để cứu nguy nền kinh tế của xứ Namkỳ ta, của nền nông nghiệp ta đương bị khủng hoảng.

« Chúng tôi rất không hiểu tại sao ngài hồi nào ngài vẫn can đảm nhận lãnh cả trách nhiệm của ngài, bây giờ ngài lại không cho tôi trao cho Liên-đoàn của chúng tôi cái bổn thảo của những vụ vu cáo, không thể tin được mà ngài đem đối với tôi, đối với Liên đoàn chúng tôi, một cách chánh thức.

« Thưa quan Thống-đốc, ngài cho phép tôi nói, cái đó thật không phải của ông Pagès mà chúng tôi được biết và tôi rất yêu mến.

« Nếu là lần thứ nhì mà ngài bị người ta dẫn ngài đi lầm lạc về cách hiểu biết sự hành động của Liên đoàn nông dân miền Hậu giang Namkỳ.

« Liên đoàn chỉ biết những người lịch lãm độ lượng đơm đương những việc quan bộ, nhưng mà đứng trước sự khủng-hoảng nguy biến chúng tôi lại quá quyết đem hết nghị lực của mình, sự can đảm của mình mà cứu nguy cho nông nghiệp xứ nầy, như ngài đã làm đó.

Tôi tưởng rằng phận sự của tôi là trình cho ngài xét một vài chỗ suy ngài đó, tôi chắc rằng ngài biết được người và việc làm của người, ngài sẽ giúp chúng tôi giúp lại ngài trong cuộc vận động vì sự công bình, vì đường phục hưng mà chúng ta chung nhau theo đuổi.

« Kính chào ngài,

Ký tên: LABASTHE

Chính tại cái giọng nói trong thơ nầy mà quan Thống-đốc giận tự điên cho Liên đoàn như hôm rồi chúng tôi đã nói.

Chờ coi kết quả vụ nầy ra sao.

Lễ cất đám M. Tôn Thất Phùng ở Paris

Theo tin ở Pháp sang kỳ máy hay mới rồi, thì lễ cất đám M. Tôn-thất-Phùng lịch lang quan thượng thơ Tôn-thất-Quảng, đã cử hành hôm 24 Janvier tại viện Pháp-Y (*Institut Médico-Legal*) ở Paris.

Chủ tang lễ có M. Tôn-thất-Hạnh hiện tòng học trường Trung học Hoche ở Versailles, là bào đệ của người học sanh quá cố ấy.

Trước giờ động quan, quan nguyên khâm-sứ Le Fol, Giám-đốc Đông dương kinh tế cục, thay mặt chánh-phủ Đông-pháp tới điếu văn, tình ý rất cảm động.

Lễ cất đám ấy có nhiều bậc danh vọng trong thuộc địa giới đến dự, như quan nguyên Toàn quyền Alexandre Varenne, quan Toàn quyền hàm Charles, ông Đốc trưởng Thuộc địa, M. Gouadon, ông Baudin de Bellefond nguyên chủ sự phòng báo chí Phủ Toàn quyền.

Còn người Nam thì có rất đông học sanh các ban Cao đẳng, các trường Đại học và các trường Trung học ở Paris và nhiều đại biểu Đông pháp tại Hội nghị kinh tế thuộc địa là các ông Bùi quang Chiêu, Đốc phủ Vương Nguyễn Thiều, Viên Đệ. Hôm ấy thiếp hào ly đầu bện quốc phù đi đưa đám.

Di hài M. Tôn-thất-Phùng hiện để tại nghĩa-địa Aubervilliers của Paris ít lâu rồi sẽ đem về nước nhà. M. Tôn-thất Phùng năm nay 28 tuổi, du-học từ năm 1926, chỉ còn mấy tháng nữa là tốt nghiệp Y-khoa bác-sĩ.

Nay có như tin máy bay ở Phápsang, thì M. Phùng đã phi-cơ tại xóm Bourg-de-Heine, cách Cannes học-xá sáu cây số. Hôm ấy M. Phùng đi chiếc xe máy dầu (*motocyclette*) chẳng may gặp phải chiếc ô-tô của một ông Luật-sư dụng nhằm, bị thương nặng ở cây. Lập tức đưa vào bịnh-viện Cochin cấp cứu, nhưng được một chốc thì tử trận. Thương thay.

Lại một vụ rắc rối tại Hoa-bắc

Bảo-bình.—Mới đây Nhựt tại Hoa bắc và người Triều-tiên lại gây lộn với quân trú phòng huyện Loan đông, lần binh đánh đội Bảo an, để gây sự rắc rối nữa. Hiện giờ nhà đương cuộc tại Thiên tân đã tới quan Nhựt sứ thiệp, yêu cầu ngăn cản.

Bão to ở Địa-trung-hải

Toulon.— Bài biển Địa-trung hải bị một trận bão dữ dội không qua gì mấy trận bão lớn ở Đại-tây-dương.

Người ta thấy sóng cất ngọn lên cao 20 thước tây.

Chánh-phủ Ý lo hạn chế đồ ngoại hóa

Rome. — Chánh-phủ Ý đã bắt đầu lần lần thi hành nhiều đạo luật hạn chế từ 100 tới 150 đồ ngoại hóa nhập cảng vào nước Ý.

Những điều nghị lý mục đích là giữ gìn cuộc thương mãi Ý cho được quân bình và hão hộ giá đồng livre.

Những đồ ngoại hóa lần lần lần có để nội hóa thay thế vào, đại để như lấy gai thế cho vải.

Người ta thấy rõ ràng nước Ý đang dự bị một cuộc chiến tranh về kinh tế.

Vấn-đề luật-pháp của thuộc-địa tại Thượng-nghị-viện

Paris.— Ủy-ban ngoại-giao của Thượng-nghị-viện có tiếp nhận một tờ phúc bẩm của ông Lucien Saint.

Phúc-bẩm ấy nói về một dự-án ban-hành các đạo-luật có liên-lạc cho thuộc-địa và xử bảo bộ pháp.

Theo lời kết - luận của viên đốc-bẩm ấy, ủy ban tỏ ý không tán thành, nhưng lại tỏ ý mong rằng việc ban-hành các đạo-luật ở Thuộc-địa từ đây phải nhờ ý-ban lập-pháp của bộ Thuộc-địa giúp tay vào.

Thi hài của quan Tham biện Bernard đã chở về Pháp

Marseille. — Thi hài của ông Bernard, quan tham biện bị giết ở Abyssinie với 17 tên lính, đã chở về tới bến Marseille.

Gia quyến của ông và các quan chức có lâm cảnh tang lễ nước.

Thi hài đã chở về quê hương của ông là làng Aiguebelles ở Savoie.

CHÁNH BIẾN BÊN XIÊM

Triều đình Xiêm vẫn muốn cho Xiêm hoàng trở về phục - vị

Londres. — Vụ vụ âm mưu ám sát quan Thượng-thơ bộ Quốc phòng là ông Luang Pibulahongsgramm ở Vong-các lúc nọ, cất quan cận thần của Xiêm-hoàng không có để một lời gì bình phẩm.

Nhưng các quan trong triều đều cho vụ đó có tánh chất chánh trị, vì cả thảy đều coi ông Thượng-thơ đó là người làm cho Xiêm-hoàng xa cách ngai vàng.

Cả thảy đều quả quyết rằng đại đa số dân chúng đều muốn cho Xiêm hoàng trở về phục vị, và biết rằng nếu có bằng lòng là khi nào nước Xiêm có một chánh phủ dân chủ chơn chánh cho dân được tự do bày tỏ ý nguyện của mình.

Giá lúa và tin tàu

Giá lúa tại Cholon

NGÀY 26 FEVRIER 1935

LÚA
(Mỗi tạ 68 kilos)

Gocong	1.47	Omon	1.43
B ettre-Ta	1.47	Cairang	1.43
Bentre	1.46	Tho Not	1.43
Mytho Tânan	1.46	Longxuyên	1.48
Cai Lay	1.46	Châudoc-Blanc	1.40
Cai Be	1.45	— Rouge	1.26
Vinhlong	1.45	Tânchau	1.20
Bakê	1.46	Sadec-Blan	1.48
Can Chong	1.46	— Rouge	1.26
Cang Long	1.46		
Travinh	1.48	**CAOMÊN,**	
Baizan	1.48	Battambang	1.45
Bacliêu	1.48	Banam	
Rachgia	1.50	Soaitrêng	
Phuoc-Long	1.50	Lan do	1.20

GẠO
(Mỗi tạ 60 kilos)

Gao N° 1	25%		2.28
Gao N° 2	40%		2.20
Tâm 1-2			2.12
Tâm 3-4			1.38
Cám trắng			0.75
Cám lức			0.35
Bao lúa ve			16.00
Bao gao			21.00

Bạp đo mỗi trăm kilo ở Cholon tới 4

TÀU TỚI

Ở Pháp tới

Arthos II	18 Fév.
Azay le Rideau	1 Mars
Aramis	3 Mars
Fortin	9 Mars

Ở Bắc và Trung-kỳ về

Chantilly	18 Fév.
Dalny	Fév. 24

Tàu và Nhựt về

Artagnan	1 Mars

Singapore về

Albert Sarraut	18 Février
Le G.G. Marlin	19 Février

TÀU ĐI

Qua Pháp

Chiec Min	18 Fév.
Chantilly	20 Fév.
Dalny	1er Mars

Ra Bắc và Trung-kỳ

Chiec Claude Chappe	19 Fév.
Chiec Cap St-Jacques	18 Fév.
Azay le Rideau	3 Mars

Qua Tàu và Nhựt

Loubert	16 Février
L'Arthos II	20 Février

Qua Singapore

Marlin	25 Fév

Savon Việt-Nam tốt hơn hết

LỜI TUYÊN BỐ CỦA

Bản cứu tế anh em học sanh nghèo Annam bên Pháp

Trời đông rất lạnh, không có áo mặc cho lành, không có lửa hơ cho ấm, không có đủ cơm để ăn bằng bữa.

Ngày lâm đêm học, nhọc nhằn khổ sở, mồ hôi phải hoà lẫn với nước mắt để đem đổi lấy vài quan. Cần công kiếm học, tình cảnh của anh em du học sanh bên Pháp thật vô cùng thống khổ.

Ở giữa xứ lạ quê người, muốn mượn xu nhỏ cũng chẳng có ai cho, nhiều khi phải chịu đói khát suốt cả tuần không học được.

Những bức tranh thảm não kia, người có lâm cảnh mới biết! không ngòi bút nào tả ra cho cùng được.

Giữa hồi kinh-tế nay, không kể trở về một cách đớ đáng, du học sanh Việt Nam quyết chí deo đuổi đến cùng. Làm cách nào hay giờ? Tiền không có đủ để ăn mà sống nói gì đến vấn đề học. Trước đã một du học sanh ở Paris, nhân dịp về thăm nhà là M. Huỳnh-văn-Khoa đã có bày tỏ tình cảnh đáng thương tâm một số du học sanh Việt Nam bên Pháp, nhứt là tình cảnh anh em học sanh ở Paris. Cuối tôi lại cũng có được nhiều bức thơ của anh em bên Pháp gởi về kể những điều đau khổ ở quê người.

Đứng trước những cảnh-huống ấy, phần đông chúng tôi, cựu du học sanh đã từng nếm mùi mùi cay đắng trong khi du học, động mối thương tâm, nên đứng ra lập một ban « Cứu-tế bạn học » gọi là « Ban Cứu-tế học - sanh nghèo Annam bên Pháp » (Comité de Secours aux Etudiants Annamites pauvres résidant en France) để tổ chức những công cuộc từ thiện, những cuộc nghĩa quyên, mong ở nơi lòng từ tâm đồng-bào để giúp cho anh em học-sanh nghèo bên Pháp.

Những tiền quyên được chúng tôi sẽ gởi lại một nhà ngân-hàng ở Saigon rồi tùy theo trường-hợp để cứu giúp, hoặc riêng từ học-sanh, hoặc cho một hội học-sanh nào bên ấy. Những công cuộc làm của chúng tôi đều có biên-bản chẩn-hồi. Những biên-bản đó sẽ nhờ các báo chí ở đây đăng ra cho đồng-bào cùng biết.

Ban Cứu-tế Anh em Học sanh nghèo bên Pháp nầy sau khi thành lập, đã có xin phép (thành phố đề tổ-chức các công cuộc từ thiện rồi.

Rồi đây chúng tôi sẽ lần lượt tổ chức nhiều công cuộc từ thiện để lấy tiền quyên giúp cho anh em học sanh nghèo (Việt Nam bên Pháp và sẽ nhờ các báo đăng những bức huyết - thơ của anh em ở Pháp gởi về.

Mong rằng đồng bào sẽ tiếp tay với chúng tôi để giúp cho anh em du học - sanh Việt Nam bên Pháp trong muôn một.

Ban tổ-chức

Người phi báng chủ tướng Flandin được ân giảm

Cách đây không bao lâu chúng tôi có đăng tin thủ tướng Flandin bị người phi báng trong lúc ngài lên nhà thờ Notre-Dame dự lễ kỷ niệm ngày đổ máu 6 Février năm rồi.

Người tên De Larochefordière cựu chiến sĩ thuộc phái bảo-hoàng. Sau khi phán đối Thủ tướng rồi và bị bắt giải tòa phạt một năm tù.

Vụ kỷ niệm chống ân lên tòa trên được ân giảm còn 1 năm tù treo.

Thủ-tướng Schuschingg đã tới Anh

Londres, 26 Fév. — Thủ-tướng Schuschingg và ông Tổng-trưởng ngoại giao Berger Waldenegg đã tới Londres. Xe lửa rước tới, hai vị đại biểu Áo được ông Simon và Charles Corbin, Sứ thần Pháp, chực đón rước tại nhà ga.

Cuộc cảnh gác rất nghiêm nhặt. Hai vị đại biểu đi về sứ quán Áo, bình yên.

Bọn cộng sản lại phá đám nữa

Bọn cộng sản tổ chức một cuộc biểu tình bình vực bọn thất nghiệp và gởi một tờ kiến nghị xin trục xuất thủ tướng Áo ra ngoài đất Anh.

Bọn cộng sản có hơn vài ngàn người hiệp nhau toan kéo đến nhà ga Victoria, nhưng sở tuần thành hết sức cản ngăn lại.

Bọn biểu tình vừa kéo đi vừa hát bản quốc tế. Vừa tới tới tế hết một khúc đồng hồ, Thủ-tướng Schuschingg đã đi khỏi.

CHỨNG CỚ RÕ RÀNG

Savon Đại-tâm thật tốt

TRƯƠNG-ĐẠI-BẰNG
Directeur de la Savonnerie Đại-Tâm
131 Quai des Jonques CHOLON

Hãy hút thuốc điếu

«ĐẠI-NAM»

Ngon hơn hết

COTAB

NHÀ THUỐC DAIDONG
96 Rue Pellerin 96
SAIGON
QG

MỘT MÓN THUỐC MỚI

Trị được các chứng Phong độc, sanh bịnh ngoài da, như: ghẻ chốc, lác voi, lác đồng-tiền, mụn cám, mụn bọc, nhọt lang ben, bạt biến càng những mụt mọc ngoài da, càng mình mẩy, chân đầu có gỉ, ngứa ngáy khó chịu.

Ai có bịnh ngoài da, hãy uống thuốc

PHONG NGỨA

hiệu ĐẠI-ĐỒNG

Sẽ thấy hết những độc địa trong mình. Làm cho mau trở nên tinh sạch tươi thắm.
Mỗi hộp. . . . 0$60

ĐẠI-LÝ. — Nguyễn thị Kính ở Saigon, Thanh Thanh, Tân Tiến Sanphát, Nhà thuốc Cầu Ông Lãnh. Cơ hữu Hạnh, Saigon — Nouvautés, Đức Thắng Dakao - Trương văn Thơ Gò-dầu Nguyễn văn Huê Đỗ phương Quế Phạm văn Thính, Tân Thạnh Chợlớn - Lương thới An Biênhòa và khắp các nơi.

KINH - NGUYỆT ?

N° 37.—Bạch phụng điều kinh hoàn

(Thuốc trị bịnh đau bụng máu, và điều kinh huyết)

Vì sự lịch-sử thí-nghiệm của tôi hết sức gia tâm khảo cứu chế ra bổn [illegible]-PHỤNG-ĐIỀU-KINH là phương độc-trị điều kinh chứng tế.

Thiên thuốc này tính chất hoà bình, công hay dưỡng huyết tốt ghê mấu xấu, làm cho kinh huyết điều hoà, chữ-trị các chứng kỗ dưới đây:

1° Hễn bà kinh huyết không điều, có đường kinh hoặc trồi, hoặc sụt, hoặc hai kì tháng có một lần, hoặc 1 tháng có 2 lần, thuốc thì phải dùng kinh-huyết thì đau bụng đỡ đặt trường phục hoàn thuốc nầy bà đường kinh không đau bụng, huyết xấu xa nhiều và điều kinh-huyết.

2° Hoặc người gần đến đường kinh đau bụng hay là đường có đường kinh đau bụng huyết đặc ra ít, uống hoàn thuốc nầy vào thì đau bụng và huyết xa đặng nhiều.

3° Hoặc người kinh-huyết không đều kinh kỳ càng ngày càng ít, đau nghẩm nghẩm gương mặt mét vàng, trong mình mệt nhọc, tay chân nhứt mỏi, ăn đồ bổ lâu mà không thai nghén, trường phục hoàn thuốc nầy các bịnh, điều hòa và kinh huyết đặng đều, và có thai nghén.

4° Hoặc người [illegible] bà bất thường, hai ba tháng có đường kinh một lần, hoặc mấy tháng mới có-mà có ít, trong bụng có cục [illegible] trong [illegible] mường, đau bụng tức ngực trường phục thuốc nầy [illegible] đau bụng kinh huyết đặng đều.

Giá mỗi hộp . . . 0$60.

Võ-văn-Vân được phòng
THỦ-DẦU-MỘT

Bán tại Saigon và các nơi bán thuốc Annam.

CÁC BÀ MẸ ĐỀU CÔNG NHẬN..!

THỐI-NHIỆT-ĐƠN

THIÊN-HÒA-ĐƯỜNG

là thuốc giải nhiệt, rất linh - nghiệm

Có bán trọng các tiệm thuốc bắc

Nhà Thuốc

THIÊN-HÒA-ĐƯỜNG

CHOLON

Nhựt và Anh sắp khai chiến về kinh-tế

Londres.— Theo tin báo *News Chronicle*, người ta thấy nước Nhựt và Anh thế nào cũng khai chiến nhau về thương mãi.

Quả thật, theo tin Đông kinh truyền sang, có lẽ Nhựt đã bắt đầu chế tạo ra tơ nhơn tạo (*soie artificielle*) bầu có chiếm đoạt cả thị trường tơ trên thế-giới.

Dời chỗ ở

Ông Docteur ĐỖ-VĂN-TỐT (trị bịnh đờn bà, trị bịnh con nít, trị các chứng bịnh ban)

Ở SAIGON : dời lại đường Legrandière, số 52 (ngan đình Thông-đốc).

KHÁN BỊNH :
Mơi : 7 giờ tới 8 giờ.
Chiều : 3 giờ tới 4 giờ rưỡi.

Ở CHOLON : dời lại đường Jardin, số 89 (Chợ cũ).

KHÁN BỊNH
Mơi : 8 giờ 1/2 tới 11 giờ 1/2
Chiều : 4 giờ 1/2 tới 6 giờ 1/2

Có phòng dưỡng bịnh

Vậy mới thật là xứng đáng

Nhơn cuộc hội chợ ở Huế nhà thuốc THOẠI-DƯ-ĐƯỜNG có chưng bài một gian hàng. Giám sự từ vì đã các thứ thuốc được đức Hoàng-thượng Bảo-Đại ban cho bằng khen ngợi các thứ thuốc của bổn đường rất thân hiệu.

Không khéo sẽ có án-mạng trong việc đắp thổ-mộ

Cách 2 tháng nay chánh phủ có truyền dạy dân trong quận Tânchâu (Châudốc) đắp thổ mộ theo ranh đất của mỗi người có đứng bộ, đặng nhà nước dùng máy bay chụp hình phân rành giới lại rành rẽ cho mỗi chủ. Tư lịnh trên truyền ra thì dân nhơn mấy làng trong quận Tânchâu tuân y, nay việc đắp thổ mộ đã cáo thành.

Chúng tôi xin trưng hai khoản lợi và hại trong việc đắp thổ mộ ra dưới đây đặng cho nhà cầm quyền rõ cái hại ngăn ngừa giùm cho bạng dân có thể tránh khỏi những kẻ ỷ thế xâm lấn đất của kẻ yếu.

Trước hết chúng tôi rất tán thành cái mỹ ý đạt điền của chánh phủ kỳ nầy, vì sau khi đạt điền rồi thì những đất của mỗi chủ đều được rành rẽ khỏi xảy ra việc lôi thôi nữa. Còn hại là nhà nước truyền dạy đắp thổ mộ, mỗi chủ liên tiếp với nhau, ai muốn đắp sao thì đắp có qua lại xiêng xẹo xâm lấn, chủ nọ đâu có biết rằng đắp như vậy là phạm trong đất của mình thì cũng không được phá thổ mộ của người kia đắp, nếu bắt tuân sẽ bị tội.

Rồi cuộc đó xét của nhà nước mình có bị xâm lấn thì đồng bạc nơi tòa hộ mà kiện.

Bởi do một cái luật đinh như trên đây, nên mỗi nhà có thân thế trong một làng ho đem coi trong địa bộ đất ai có bượt (dư) thì họ đắp thổ mộ lấn khỏi ranh cũ, dầu cho đất ấy lâu đời của tổ phụ người ta lưu truyền, ranh rấp bờ cối bẩn hồi đi nữa, ho cũng cứ việc xâm lấn không ngăn ngại gì ! Là vì họ có tiền lạc sẵn, có thân thế bộ vệ thì đâm bị xâm lấn kia để gì ăn thua với ho lại. Dân còn có thể mà gặp cái trường hợp như vậy thì chúng chỉ biết cái liều mạng mà thôi. Vì theo cái hơi khẩn uất của dân người bị xâm lấn ho thở ra ; một việc lấn ranh chút ít như thế mà sự tai hại xảy ra chúng tôi trông không nhỏ, buồng chỉ những chủ đất chưa thành bộ mới có vỉnh viễn tam mà ho bỉ đoạt một cách ngon lành.

Chúng tôi nếu nghe chăng lắm thì có một nhà đại điền chủ kia ở làng Phú-lâm dương vận động đặng giựt mấy miếng đất mới có bộ vĩnh viễn tam của nhiều người dân nghèo khổ ở Phúlâm.

Như mới vừa rồi, tại làng Long-sơn có xảy ra một việc vì tư thù, thừa nước đục thả câu, tên Hương-giáo Đũ làm Phái viên trông coi việc đắp thổ mộ nầy : Nguyên đất của tên Lê-văn-Năm và Đỗ-văn-Chót là đất lỗ phụ lưu truyền đạt điền gần 4, 5 chục năm nay, Hương-giáo Đũ thầy dư nên đắp thổ mộ trong giữa miếng đất của hai chủ nầy để bỏ công điền cho nhà nước.

Tên Chót bắt bình nên phá mấy cái thổ mộ ấy. Làng Long-sơn chạy lớ, quận Tânchâu phủ Sung Biện đi làm ăng kết, chưa biết việc ra sao ?

Theo sự biết dịch xét của chúng tôi thì xung quanh tư cận đất của tên Năm và tên Chót chủ nào cũng có dư cả, sao Hương giáo Đũ không khẩn bổ công điền lại tiềm tâm đắp thổ mộ giữa đất của tên Chót và tên Năm có phải là vì tư thù đó không !

Phàm đất có dư mà còn ở trong vòng Đông Tây tứ cận thì chủ được phép khẩn gia nhập chớ có lý nào lại khẩn giựt của người ta.

Chúng tôi xin nhà cầm quyền ở đây quan tâm về việc đắp thổ mộ nầy thì cái hoạ thủ bẻm nhau không phương phát khởi.

THẤT-SƠN

THUỐC LÁ VÀ THUỐC LÀO

Sửa đổi lại thể lệ trồng lá và bán hai thứ thuốc ấy

Bản đồng-nghiệp *Tiếng dân* vừa rồi có đăng cái tin như dưới đây

Tin có nghị định mới về việc trồng và bán thuốc lá và thuốc lào thi hành trong vài năm nay trong dân gian có xảy ra làm chuyện phải oan, nhứt là nhà trồng thuốc chứa thuốc, có nhà phải bỏ nghề, có vụ xảy ra đến án mạng (như ở Quảng-ngãi năm trên).

Vì thế nhơn dân nhiều lời ta thán, viện Dân biểu Trung kỳ đã có lời yêu cầu sửa chế độ bất tiện ấy, mà đại biểu đi dự Đại hội đồng Kinh tế Đông dương cũng có tờ bày tỏ tình hình (tờ ông Quang cự nói được trường), chưa kể những tin đăng trên các báo.

Có lẽ vì sự kêu ca ấy, nên quan Toàn quyền đình cử một hội đồng để sửa đổi lại thể lệ trồng và bán thuốc lá và thuốc lào cho được tiện.

Hội đồng nầy sẽ do quan Thống sứ Tholance chủ tịch, hội viên có 2 đại biểu phòng canh nông, 2 đại biểu viện Dân biểu, 2 đại biểu phòng thương mãi, một đại biểu của các nhà máy thuốc lá.

Thế là lời dân kêu đã thấu đến tai quan Thủ hiến xứ nầy, rất trông hội đồng xem xét kỹ càng, thấy rõ chỗ oan khuất của dân, nhứt là cái đau cay nghiệt :

1) Có giấy khai nguyên nghiệp mà không được chứa thuốc trong nhà ;

2) Bà bị phạt nặng mất tiền, bị tù, mà thuốc kia cũng bị lịch.

Nghề trồng thuốc ở xứ nầy là nghề nuôi sống một số dân nghèo thuở nầy, chắc là Hội-đồng sẽ sửa đổi thế nào cho xứ ta không tăng thêm một số thất-nghiệp.

Đính chánh

Trong số báo hôm qua, chúng tôi có đăng một đoạn nói ông thầy kiện Dân trong một phiết tòa nọ, ông cãi về vụ « lại cái », rồi ông nói lầm chữ *bisexuel* (hai giống) thành chữ *bissexille* (năm nhuần, tháng nhuần) mà ăn-công đặt lộn là ông cãi trong phiên nhóm hội-đồng.

Ông Dân có lại cậy chúng tôi đính chánh rằng ông không hề nói tiếng đó, nhưng sự thật thì ở toà người ta vẫn còn nhớ.

Vấn-tắt

Quan thầy bình Mavalog được bổ dụng thống lãnh các đạo hải quân ở Đông Dương.

Ngày 17 Mai, ông sẽ đáp tàu tách bến Marseille mà sang Đông Dương lãnh chức

. . .

Ngày thứ sáu tới đây, bà Henriette Chandel là một nhà viết báo ở Pháp sẽ tới Saigon bằng máy bay.

. . .

Ba thường có viết nhiều bài diễu trẻ về vấn đề học sanh, mà nhứt là vấn đề phụ nữ, đăng trong báo Echo de Paris và báo « l'Intransigeant » ở Pháp.

Chẳng những thế thôi, bà Henriette Chandel lại là một nhà diễn giả nữa. Bà có chơn trong « Hội diễn-giả Pháp » bà thường hay diễn thuyết.

. . .

Có một chàng kia viết thơ về thăm anh mình. Mới hôn lâu bức thơ ấy lại đáo trở về giao lại cho chàng ta. Nhưng ở ngoài bao lại có gạnh thêm chữ « chết » (décédé) bằng mực tiềm.

. . .

Chàng ta hoảng hồn, lật đật bảo tin cho bà con thân quyến hay, rồi lập tức lên xe về tỉnh.

. . .

Té ra, người ấy còn sống nhăn, mạnh khoẻ như thường. Tức quá, chàng ta quyết kiếm cho ra người nào chơi độc như vậy.

VÌ MƯỢN TIỀN KHÔNG ĐƯỢC

Một người đàn ông dan tay bóp họng một đứa bé chết tươi

Bắc-ninh — Vụ cô Nguyễn thị Gái mới nên 9 tuổi bị ám sát ở Thi-cầu làng cho dư luận ngoài Bắc rất sôi nổi.

Vụ ám sát nầy xảy ra, nhà chức trách liền bắt hai cha con ông Nguyễn đức Hảo, người dạy cô Gái, và hai cha con bà nghi có những tay vào vụ ám sát.

Tân tuồng ám sát

Nguyễn ông bà Nguyễn đức Quyền cha mẹ cô Gái mác việc vào Vinh, gởi cô học với cậu là Nguyễn đức Hảo dạy học. Năm nầy 19 tuổi, cô không sợ học không có việc làm nên ở nhà day riêng.

Hồm tháng Décembre năm rồi cha Hảo là Diệu từng tiền có mượn có Gái về bù tiền nhà. Hồi đó hai ba lần, có Gái nói người nhà biểu chớ. Cha Hảo tức giận đánh có một bạt tai té nhào lăn xuống giường lỗ đầu máu ra tấp tăng. Cô Gái đau điếng khóc lên, Diệu sợ nhảy lại bóp cổ đến có hết thở.

Đã lo tay rối, Hảo, Diệu bàn nghĩ cách phi tang. Chở lối lại Diệu ôm thây cô bỏ vào bao rồi vác đi bỏ ở bờ với cách nhà 100 thước. Diệu lại con cuốc đất đắp lấp thi hài Gái cho biệt tích.

Dấu đầu lòi đuôi

Cô Gái đã biệt tích, người nhà tìm kiếm vô lỡ, tưởng cho thế nào cô cũng bị người ta bắt đem bán ở phương xa rồi.

Không ngờ đến hôm kia, có con chó đánh mùi đến đó bươi đất lên, gặp thi hài của cô Gái. Người nhà hay được chạy báo quan.

Mở cuộc điều tra

Nhà đương cuộc hay được việc nầy liền tống giam cả mẹ con Hảo và Đô, một người anh họ của Hảo. Nhà chức trách nghi rằng cuộc ám sát nầy xảy ra tại nhà của Đô chớ không phải đâu hết.

Nghi thì nghi vậy chớ không ai biết được chắc thủ phạm là người nào.

Rõng rã nửa tháng trời nhà chức trách phải điều các tay thám tử về giúp sức.

Quan thanh tra Một thám là ông Mai-tâm được lịnh liền đến nhà của Diệu, cha của Hảo, mà tra xét thây con đâu mất nơi giường.

Ông Mai Tâm liền cho đòi cha con Diệu lên hỏi. Cả hai đều thú thiệt. Chừng đó người ta mới biết vụ ám sát nầy xảy ra tại nhà của Diệu chớ không phải ở nhà của Đô.

Cậu Hảo tự tử

Nhà chức trách bỏi xong liền tống giam lại hai cha con, một người một nơi, để tiện bề tra hỏi thêm nữa.

Ngồi tù, Hảo nghĩ buồn phận mình, nên lén lấy dây thắt cổ chết.

Lính gác ngục hay được thì đã trễ rồi.

Diệu thấy con như thế nên thú nhận hết tội mình và điền lại tân tướng như trên.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250.000 đồng bạc

Sáng lập năm 1927

Hội quán : 54.56, đường Pellerin, Saigon

R. C. Saigon N° 61

Dây thép : CREDITANA-SAIGON

Dây thép nói : SAIGON—748

—Công-ty nhận tiền TIẾT-KIỆM của bá tánh, tiền gởi sanh lời 3 ly rưỡi mỗi năm. cứ tháng tính một lần và nhập vô vốn mà sanh lời nữa. Tiền nầy muốn rút ra chừng nào cũng được.

—Công-ty cho vay thế chưng về Quốc-trái Đông-Pháp, về Crédit National và những phiếu nào mà chánh-phủ Đại Pháp hay là Đông-pháp, phát hành hay là chịu bảo chứng.

—Công-ty cũng nhận lảnh giữ cho ban hàng và lãnh tiền lời những về Quốc-trái và nhận đó số những phiếu nào có dự cuộc xổ số hằng tháng hay là hằng năm.

Bổn-hội có mua bên Pháp hộp Tiết-kiệm tốt đẹp bằng sắt mạ kẽm, để cho bà tánh mượn dùng. Xin quí-vị hãy đến hội quán hay là viết thư mà hỏi cách thức mượn hộp Tiết-kiệm ấy.

(Vì công chuyện khác, xin hỏi thăm bổn Hội)

Tôn chỉ của bổn hội : LÀM VẺ VANG CHO XỨ SỞ MÌNH

BẢN TRỊ SỰ DANH DỰ VÀ CỐ VẤN

Chánh hội trưởng : HUỲNH-ĐÌNH-KHIÊM, (nay ngài đã từ lộc)

Phó hội trưởng : M. TRẦN TRỊNH-TRẠCH, O. ✻ *Hội-đồng hội-nghị-tư, nghiệp-chủ, Bạcliêu.*

(được bầu cử chiếu theo điều 24 trong điều lệ)

Dr BIAILLE de LANGIBAUDIÈRE, ✻ *Saigon.*

M. Denis LÊ PHÁT AN, *nghiệp chủ Thủdầu*

M. LƯU-VĂN LANG, ✻ *Quan bộ sự, Saigon.*

Dr TRẦN-NHỰ-LÂN, *Saigon.*

Dr NGUYỄN - VĂN THINH, *Saigon.*

Dr TRẦN-VĂN-ĐÔN, *Saigon.*

Dr TRỊNH-ĐÌNH-THẢO, *Trạng sư, Saigon.*

M. NGUYỄN-THANH-LIÊM, *Saigon.*

BẢN TRỊ-SỰ VÀ QUẢN-LÝ :

Chánh hội trưởng : M. TRƯƠNG-TẤN-VI, ✻ *Điền-phố-sở hàm, (Châudốc.*

Quản lý hành sự : M. NGUYỄN-TẤN-VĂN, *nghiệp chủ, Saigon.*

M. BÙI-QUANG CHI, *Lương y bổn quốc, Cholon.*

M. NGUYỄN-VĂN-LIÊN *Bào chế sư, Saigon.*

H.J.B. NGUYỄN-TRUNG-VINH, *nghiệp chủ, Saigon.*

M. Alexis THÁI-VĂN-LÂN, *bộ sự, Saigon.*

Tổng lý : M. Paul LÊ-VĂN-GÔNG.

IMP. THANH-MẬU 5-7 Rue de Reims Saigon

Le Gérant NGUYỄN-VĂN-SÂM